

[மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்] [1974 சனவரி 19]

21—1—1974 முதல் 25—1—1974 வரை ஆளுநர் உரையின்மீது விவாதம்.

26—1—1974 குடியரசு நான்—விடுமுறை.

27—1—1974 விடுமுறை.

28—1—1974 ஆளுநர் உரையின் மீதான விவாதத்திற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் பதிலுரை.

29—1—1974 அரசின் சட்ட முன்வடிவுகளும், தீர்மானங்களும்.

மேலவை வழக்கம்போல் பிற்பகல் 4 மணி முதல் 7 மணி வரை நடைபெறும்.

(2) ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்திற்கான திருத்தங்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்திற்கான திருத்தங்கள், 1974 ஜனவரி 21-ஆம் நாள், திங்கட்கிழமை மாலை 5 மணிக்கு முன்னதாக செயலாளருக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும் என நான் மேலவை உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

3. மாற்றுத் தலைவர் பட்டியல்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை விதிகளின் 6வது விதியின் கீழ் கீழ்க்கண்ட உறுப்பினர்களை, மேலவையின் 47-வது கூட்டத் தொடருக்கு மாற்றுத் தலைவர்களாக நான் நியமித்துள்ளேன் :--

1. திரு. எம். இராமநாதன்.

2. திரு. எஸ். பலராமன்.

3. திரு. கே. எஸ். கணபதி.

4. திரு. எம். எம். பக்கர்.

4. ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: மேலவைத் தலைவரவர்களே, “1974 ஆம் ஆண்டு சனவரி 17 ஆம் நாள், ஆளுநர் அவர்கள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உரை@ நிகழ்த்தியதற்காக தமிழ் நாடு சட்ட மன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய நன்றியை ஆளுநர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள் கின்றனர்” என்று முன் மொழிகிறேன்.

@ 95-104 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1974 சனவரி 19]

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : I second it.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

“1974 ஆம் ஆண்டு சனவரி 17 ஆம் நாள், ஆளுநர் அவர்கள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உரை நிகழ்த்தியதற்காக தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய நன்றியை ஆளுநர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றனர்.”

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்தத் தீர்மானத் திற்கு கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“ That the following be added at the end :—

‘ but regret to note that no mention has been made about—

(1) the positive steps that will have to be taken by the State Government to bring down the spiralling prices ;

(2) the policy of Government regarding the labour policy to bring about industrial peace ;

(3) the clear-cut and positive steps that the Tamil Nadu Government would be taking regarding the mounting unemployment that is affecting our State ;

(4) the policy regarding total prohibition of alcoholic drinks as per the Constitutional directive ;

(5) the steps taken by Government pursuant to the Enquiry Commission Report on the incidents in Olive Hostel and Palayamkottai which resulted in large-scale student agitation resulting in police excesses ;

(6) Elections to the local bodies with particular reference to the Corporation of Madras ”

திரு. எஸ். சி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, நான் திருத்தத்தை வழி மொழிகிறேன்.

* திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இம்மாதம் 17-ஆம் நாள் நமது மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் சட்ட மன்றத்தின் கூட்டுக் கூட்டத்தில் வருகை புரிந்து நமது அரசு ஆற்றிய பணிகளையும், ஆற்ற இருக்கின்ற பணிகளையும் குறிப்பிட்டு உரை ஆற்றி, நாமெல்லாம் அவற்றைத் தெரிந்து, விவாதித்து பயன் பெறுகின்ற ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆளுநர் அவர்கள், தமிழகத்தில் கடந்த முக்கால் நூற்றாண்டாக சமுதாய சீர்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1974 ஜனவரி 19]

திருத்தப் புரட்சியை நடத்திக் காட்டி, தமிழ் சமுதாயத்தை உலக சமுதாயங்களும், பிற நாடுகளும் கண்டு வியக்கின்ற நிலையில் பிற மாநிலங்களில் காணப்படுகின்ற ஜாதிய, சமுதாய கொடுமை மனப்பான்மை யாவும் அகற்றப்பட்ட ஒரு நிலைமையை உருவாக்கிய தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய இழப்புக்கு அஞ்சலி செலுத்தி தமது உரையைத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். இதுவரையில் அரசோடு தொடர்புடைய சட்ட மன்றம் அல்லது மேலவை அல்லது அரசோடு மற்ற பெரிய பொறுப்பு, பதவியில் தொடர்பு கொண்ட ஒரு பெரியாருக்குத்தான் சட்ட மன்றங்களில் அஞ்சலி செலுத்துவது என்ற மரபை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். ஆனால் சட்ட மன்றங்களில் எந்தப் பதவி வகித்தாலும் வகிக்காமல் போனாலும் மக்களுடைய உள்ளங்களில் பதவி வகிக்கின்ற, மக்களுடைய உள்ளங்களில் இடம் வகிக்கின்றவர்களை எல்லாம் இந்த மன்றம் மதிக்கும், பெருமைப் படுத்தும் என்ற ஒரு பாரம்பரியத்தை, ஒரு மரபை நமது ஆளுநர் அவர்கள் தனது உரையில் மறைந்த தந்தை பெரியார் அவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்துகின்ற பாங்கின் மூலமாக ஏற்படுத்தி அது உலகிற்கு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன்.

தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய அரிய தொண்டு கடந்த 75 ஆண்டுகளாகத் தமிழகத்திற்குப் பயன்பட்டது. அதன் மூலம் நாம் அனைவரும் பயன்பெற்று ஒரு புதிய சமுதாயத்தை உருவாக்கின்ற சூழ்நிலையில் நல்ல பணி செய்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆளுநர் அவர்கள் தமது உரையில் இந்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கக்கூடிய சிறந்த திட்டங்களையும், அந்தத் திட்டங்களில் அரசு செலுத்தி வருகின்ற அக்கறையையும், அவைகளில் உள்ள சிறப்புகளையும் விளக்கமாகச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசு தமிழகத்தில் வாழ்கின்ற எல்லா மக்களுடைய வளத்திலும் நல்ல அக்கறை காட்டி நல்வாழ்வு வாழ்கின்ற ஒரு சமுதாய அமைப்பை உருவாக்குகின்ற ஒரு பெரும் பணியை ஏற்றிருக்கிறது என்பதை ஆளுநர் அவர்களுடைய உரை கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. நமது தமிழகத்தில் வாழ்கின்ற மக்கள் நலமுற வாழ வேண்டுமானால் அவர்களுக்குத் தேவையான எல்லாப் பொருள்களையும் இங்கேயே பெறுகின்ற ஒரு சூழ்நிலையையும், மக்கள் தங்களுக்குத் தேவையான பொருள்களை வாங்கும் சக்தியைப் பெறும் சூழ்நிலையையும் உருவாக்க வேண்டிய அவசியத்தை அரசு தனது கடமையாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் அறிகிறோம். இந்த அரசு அதை உணர்ந்து, அதற்குரிய பாதையில் தன்னால் இயன்றவரையில் மிகச் சிறப்போடு சென்று வருகிறது. அதற்கு இடையூறு இருக்கின்ற நிலைமைகளும் அறிக்கையில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இப்பொழுது தமது நாட்டில் மின்சார உற்பத்தி, பாசன வசதி, வேளாண்மைத் தாத்தைப் பெருக்குதல், அதன் மூலம் உற்பத்தியைப் பெருக்குதல், குடிநீர் தட்டுப்

1974 சனவரி 19]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

பாடின்றி மக்களுக்குக் கிடைக்கின்ற ஒரு நிலையை உருவாக்குதல், ஏழை எளிய மக்கள் வீடு இன்றி தவிக்கின்ற நிலைமை அகன்று, குடிசைகளில் வாழ்கின்ற நிலைமை மாறி, நல்ல வீடுகளில் வாழ்கின்ற நிலைமையை உருவாக்குவது என்பதை இந்த அரசு கடனாகக் கொண்டிருக்கிறது. மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதில் நமது அரசு எடுத்திருக்கின்ற அக்கறை எவ்வளவு என்பது பல முறை இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நமது நாட்டில் நீர், அனல், அணு ஆகிய இந்த மூன்று சக்திகளின் மூலமாகத்தான் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. நீர் மூலமாக உற்பத்தி செய்கின்ற மின்சார நிலையங்களில் எல்லாம், எந்த அளவுக்கு நீர் வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்தி, மின் உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இனிமேல் அனல் மின்சார நிலையங்களை ஏற்படுத்தி, நமது மின்சாரத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ள முடியுமா என்று ஆராய்ந்து அதற்கான திட்டங்களைக் கொடுத்துள்ளோம். அந்த முறையில் தூத்துக்குடி அனல் மின் திட்டமும், மேட்டூர் அனல் மின் திட்டமும் ஐந்தாவது திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று கூறப்பட்டுள்ளது. நம்முடைய அரசும், இந்த அமைச்சரவையும், நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் எடுத்துக்கொண்ட இடையறாத முயற்சியின் பலனாக, தூத்துக்குடி அனல் மின்சாரத் திட்டத்திற்கு மத்திய அரசின் அனுமதி கிடைத்திருக்கிறது என்பதை ஆளுநர் அவர்கள் இந்த உரையில் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார். அதைப் போலவே மேட்டூர் அனல் மின்சார நிலையத்திற்கும் அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காலம் தாழ்த்தாமல் அனுமதி வழங்க மத்திய சர்க்காரை மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அனல் மின்சக்தி உற்பத்தி செய்வதற்கு நமக்கு நிலக்கரி தேவை. நமது மாநிலத்தில் தேவைப்படுகின்ற அளவுக்கு நிலக்கரி இல்லை. நமக்கு இருப்பதெல்லாம் நெய்வேலியில் இருக்கும் பழுப்பு நிலக்கரிதான். அங்கேயே இரண்டாவது நிலக்கரிச் சுரங்கத்தை வெட்ட வேண்டுமென்று கோரி ஒரு திட்டத்தை மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறோம். அதையும் மிக விரைவாகப் பரிசீலனை செய்து அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் அதைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். 5-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 1,200 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்ததில் இத்தகைய திட்டங்களுக்கு 548 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கீடு செய்வதாகத் திட்டம் வகுத்திருக்கிறோம். மின்சாரத் துறைக்கு மாத்திரம் 326 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்வதென்று திட்டம் வைத்திருக்கிறோம். எனவே இந்த அரசு, இந்த நாட்டு மக்களுக்கு மிகவும், இன்றியமையாத உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்திக்கு வேண்டிய மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய எந்த அளவுக்கு அக்கறை காட்டி வருகிறது என்பது நன்றாகத் தெரியும். மேலும் மத்திய

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1974 சனவரி 19]

அரசு எந்த அளவுக்கு கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தாமல் இருக்கிறது என்பதும் தெரியும். 1970-71-ம் ஆண்டிலேயே அந்தத் திட்டம் முடிவடைந்து பயனளிக்கும் என்று சொன்னார்கள். இப்போது 1977-78-ல்தான் கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையம் செயல்படத் தொடங்கும் என்ற சூழ்நிலை உருவாகியிருப்பதை வருத்தத்தோடு சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மிக இன்றியமையாத பொருள்களையெல்லாம் உற்பத்தி செய்வதற்கும், தொழில்களை வளப்படுத்தி உயர்த்துவதற்கும், மின் சக்தி இன்றியமையாதது. இப்போதுகூட 639 மெகாவாட் மின்சக்திப் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. 1978-79-ஆம் ஆண்டு 2,189 மெகாவாட் மின் சக்திப் பற்றாக்குறையாக இருக்கின்ற நிலை ஏற்படுமென்று மதிப்பீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எனவே நம் நாட்டில் நீர் மின்சக்தித் திட்டங்கள் அத்தனையையும் நம்முடைய அரசு அதனுடைய முயற்சியால் முடிவடையச் செய்துவிட்டது. இனிமேல் அனல் மின் திட்டத்தையும், அணு மின் திட்டத்தையும் தோற்றுவிக்க வேண்டும். கல்பாக்கத்தில் அணு மின் நிலையத்தைத் தொடங்கி யிருக்கிறோம். எதிர்பாராதவிதமாக அதில் மின்சாரம் உருவாக்கப்படாத நிலை இருக்கிறது. மத்திய அரசினுடைய ஆதரவுக் குறைவின் காரணமாக அந்த நிலை அங்கே உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்தச் சூழ்நிலை உருவாக மத்திய அரசு தெரிந்தோ, தெரியாமலோ உடந்தையாக இருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதை ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பாகச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் அணு மின் சக்தித் திட்டம் கல்பாக்கத்தில் மாத்திரம் என்று நின்று விடாமல், அடுத்தாற்போல் தென் மாவட்டங்களில் ஒன்றிரண்டைத் தோற்றுவிக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். அணு உற்பத்தியாகும் மணல் பகுதி அங்கேயிருக்கிறது. கொளச்சல் பகுதியிலும் கன்னியாகுமரி மாவட்டக் கடற்கரைப் பகுதியிலும் மோனசைட் மணல் மிகுதியாக இருக்கிறது. இரசாயன உலோகப் பொருள்களை எடுக்கும் சக்தியும், உரிமையும் இந்திய அரசியல் நிர்ணயச் சட்டப்படி மத்திய அரசுக்கு உரியதாக இருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களில் போராட்டங்கள்—சுயில்வே போராட்டம் போன்ற போராட்டங்கள்—ஏற்படும்போது, நம்மை அவை பாதிக்காத அளவுக்கு, மத்திய அரசு அந்த மணலை எடுத்து, அணு சக்தி உற்பத்தி செய்ய, அல்லது உலோகமாக மாற்றினாலும், அதை நாம் பெற்று, ஒரு அணு மின் நிலையத்தை உருவாக்க முடியும். இந்த அணு மின் நிலையம் வெற்றி பெற வேண்டுமானால், இரண்டாவது நிலக்கரிச் சுரங்கம் நெய்வேலியில் தோண்ட வேண்டும். அதைத் தோண்டினாலொழிய இது வெற்றி பெற முடியாது.

1974 சனவரி 19]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

எங்கோ ஒரு பகுதியில் போராட்டம் ஏற்பட்டுவிட்டால்—ஆந்திராவில் ரயில் கள் கொளுத்தப்பட்டால், நமக்கு நிலக்கரி வரவில்லை; நமது உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது; நமது விசை ஏற்றங்கள் தடைப்படுகின்றன; விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது; தொழில்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன; நமது நாட்டு வளம் பாதிக்கப்படுகிறது. அவ்வளவும் ஸ்தம்பித்துவிடுகின்ற நிலை ஏற்படுகிறது. எனவே நம்முடைய பகுதியிலுள்ள வளங்களை மிகுதியாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். மத்திய அரசின் ஆதிக்கத்திற்குள்ளேயுள்ள உலோகங்களை எடுக்க முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். நெய்வேலியில் ஒரு நிலக்கரிச் சுரங்கத் திட்டத்தையும் மணவாளக் குறிச்சியில் மாணசைட் எடுக்கும் திட்டத்தையும் செய்வது நல்லதென்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், பாசனத் திட்டங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் புதிய பாசனத் திட்டங்கள் வந்தால்தான் நம்முடைய நாட்டில் வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்கிக்கொள்ள முடியுமென்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பெரிய நீர்த் தேக்கங்களை எங்கெங்கு கட்ட முடியுமோ, அங்கெல்லாம் அதனுடைய திறன், சக்திக் கேற்ப நீர் அணைகளைக் கட்டியிருக்கிறோம். சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களையெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமென்று நமது அரசு உணர்ந்து 30 கோடி ரூபாயை இந்த ஆண்டு ஒதுக்கீடு செய்திருப்பது உண்மையில் மகிழ்ச்சிக்குரியது. அந்த சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பெருக்கிக்கொள்வதில், தென் பகுதியில், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இன்னும் 3, 4 சிறிய அணைகளைக் கட்டுதற்குரிய வாய்ப்பு இருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது கன்னியாகுமரி மேற்கு மலைத் தொடரின் தென் பகுதியாக அமைகிறது. அங்கே நமது பாசனத் திட்டங்களைப் பெருக்கிக்கொள்ள வேண்டும். மேற்கு மலைத் தொடர் மேம்பாட்டுக் கழகம் ஏற்படுத்த வேண்டும்; மேற்கு மலைத் தொடர்ச்சியில் உள்ள நீர் வளம் மூலம் எல்லா மாநிலங்களும் பயன் பெறுகின்ற நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று நமது மாநில முதலமைச்சரும், அமைச்சரவையும் பலமுறை வற்புறுத்தியதன் காரணமாக, இப்போது திட்டக் குழுவின் துணைத் தலைவரின் தலைமையில் கர்நாடகம், மகாராட்டிரம், கோவா, தமிழகம், கேரளம் ஆகிய மாநிலங்களிலுள்ள வல்லுநர்களைக் கொண்ட ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, ஒரு கூட்டமும் நடந்திருக்கிறதென்று ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே குறிப்பிட்டிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். தென் மேற்குப் பருவக் காற்று மழையின் மிகுதியினால் ஏற்படும் நீரை அணைக் கட்டித் தடுத்து நிறுத்தி பயன் பெற வேண்டிய திட்டம் உருப் பெறுகிறது. இது, நம்முடைய அரசு தன்னுடைய அமுத்தமான கருத்தால் உருவாக்கிய நல்ல திட்டம். மேற்கு மலைத் தொடரின் தென் பகுதியில் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் உள்ளது. அங்கே பேச்சிப்பாறை அணை, பெருஞ்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1974 சனவரி 19]

சாணி அணை, சிற்றூறு அணை ஆகியவை இருக்கின்றன. மாம்பழத்து அணை, கட்ட வேண்டும். துவலச்சி அணை, பொய்கை அணை கட்டும் திட்டமும் இப்போதும் இருந்து வருகிறது. திருவாங்குரோடு கன்னியாகுமரி இருக்கும் போது இந்தத் திட்டங்களை அமல்படுத்த அங்குள்ள பொறியியல் வல்லுநர்கள் திட்டம் போட்டார்கள். 1947-லே தமிழகத்தோடு கன்னியாகுமரி மாவட்டம் இணைய வேண்டுமென்று மக்கள் கேட்கத் தொடங்கியதால், திருவாங்குர் அரசாங்கம், இந்தக் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இந்த அணைகளுக்குப் பணத்தைச் செலவழிப்பது பயன்படாதென்ற ஒரு கருத்தைக்கொண்டு, அந்தத் திட்டங்களைப் பயன்பெறாத திட்டமென்று விட்டுவிட்டார்கள். அதை நாங்கள் பலமுறை சுட்டிக் காட்டுகிறபோது, நமது பொறியியல் வல்லுநர்களும், கோள அரசு எழுதி வைத்த பழைய ரிக்கார்டுகளைப் பார்க்கிறார்கள். 1947-க்கு முன்னால் திருவாங்குரைச் சேர்ந்த பொறியியல் வல்லுநர்கள் அதைச் சிறந்த திட்டமென்று எழுதி வைத்தார்கள். 1947-க்குப் பிறகு, திருவாங்குர் பகுதி, தமிழ்நாட்டுடன் சேர வேண்டுமென்ற கிளர்ச்சி உச்ச நிலையை அடைந்த பின், என்றாவது சேர்ந்து விடும், காலம் தாழ்த்தித்தான் ஏற்படுமென்று அந்த அரசு உணர்ந்து பிறகு, தமிழகத்தில் சேரும் ஒரு பகுதியில் பணத்தைப் போடக் கூடாதென்று கோள அரசு எண்ணி, அந்தத் திட்டத்தை நல்ல திட்டம் இல்லை யென்று எழுதிவைத்தார்கள். நாம் 1956-ல் சேர்ந்தோம். ஆனால் நம்முடைய பொறியியல் வல்லுநர்கள் செயல்படுத்த முடியாத திட்டமென்று விட்டு விட்டார்கள். அந்தத் திட்டம் நமக்கு மிகவும் இன்றியமையாத திட்டமாகும். எனவே நமது பொறியியல் வல்லுநர்களைக்கொண்டு 1947-க்கு முன் கோள அரசின் பொறியியல் வல்லுநர்கள் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து ஆராய்வதற்கு வேண்டிய உத்தரவை அரசு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். நமது அரசு பல புதிய திட்டங்களை, நீர் வளத்தைப் பெருக்குகின்ற திட்டங்களைத் தீட்டுவதற்கு வழிவகை செய்து கொண்டிருக்கிறது. உண்மையில், மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலுள்ள நல்ல நீர் வளம் இந்த நான்கு மாநிலங்களுக்கும் தேவைப்படுகிற அளவுக்குக் கிடைக்குமேயானால், நாம் வேளாண்மைத் துறையிலும், உணவு உற்பத்தியிலும், பிற தான்யங்கள் உற்பத்தி செய்வதிலும், வடபுலங்களுக்குக்கூட பெரிய அளவுக்கு உதவி செய்கின்ற நிலையினை நாம் உருவாக்கிக்கொள்ள முடியும். அது போலவே குடிதண்ணீர் வழங்குகின்ற திட்டம். நகரப் பகுதிகளுக்கும், கிராமப் பகுதிகளுக்கும், நகரியப் பகுதிகளுக்கும், மாநகராட்சிகளுக்கும், நாம் பல திட்டங்களை வகுத்திருக்கின்றோம். அதற்கு பல கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப்படுகிறது. மாநகராட்சிக்கு வீராணம் திட்டமும், கோயம்புத்தாருக்கு சிறுவாணித் திட்டமும், நகரியத்திற்கும் மற்ற பேரூராட்சிகளுக்கும் மேல் நிலை நீர்த் தொட்டிகளை வைத்து அதன் மூலம் நீர்வழங்குகின்ற திட்டமும், கிராமப்பகுதிகளுக்கு 72,600 கிணறுகளைத்

1974 சனவரி 19]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

தேரண்டி குடிநீர் வழங்குகின்ற திட்டங்களும் நமது அரசால் செயல்படுத்தப் பட்டிருப்பது சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாறு இந்த அரசு சாதாரண மக்களுடைய வாழ்வுக்கு இன்றியமையாத குடிநீர் அளிப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டு செயல்படுத்துகிறது.

அதேபோல குடிசை மாற்று வாரியம் அமைத்து, ஏழை எளிய மக்கள் குடிசைகளிலே வாழ்வதிலிருந்து அவர்களை அகற்றி அவர்களுக்கு நல்ல வீடுகள் சொந்தமாகக் கட்டிக்கொடுக்கிறது. இந்த நன்மைகள் எல்லாம் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன.

வேளாண்மைத் துறையிலும் நாம் எந்த அளவு முன்னேறியிருக்கிறோம் என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அண்மையில் பிற மாநிலங்களில் உணவுப் பொருள்களாகிய கோதுமை, அரிசி போன்றவைகளின் பற்றாக்குறை எந்த அளவுக்கு உச்ச கட்டத்திற்கு வந்து விட உயர்ந்து, பிற மாநிலங்களில் எல்லாம் மக்கள் புரட்சியால் எப்படித் தடுமாறிக்கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதையும் நாம் பார்த்து பிரமித்துக்கொண்டிருக்கின்றோம். கேரளாவிலே ஒரு படி அரிசி ஏழு ரூபாய் அளவுக்கு விற்கப்படுகிறது. வட புலங்களில் கோதுமை இல்லாததால், மகாராட்டிரம், குஜராத் போன்ற இடங்களிலெல்லாம் பெரும் போராட்டம் நடந்துகொண்டிருக்கின்றதை நாம் பார்க்கின்றோம். நமது தமிழக மாநிலம்தான் மற்ற மாநிலங்களைவிட உணவுப் பொருள்களில் தன்னிறைவு பெற்று உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்து விநியோகமும் செய்துகொண்டிருக்கின்றது. அந்த அளவுக்கு முழுமை பெற்றிருப்பதையும் நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றோம். அதனால் நம்முடைய மாநில அரசு நிர்ணய விடைய சாதாரண மக்களும் வாங்கக்கூடிய விலையாக அமைந்து, வேண்டிய அளவுக்கு முறையாக எப்போதும் வாங்குகின்ற நிலைமையில் உணவுப் பொருட்கள் மக்களுக்குக் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. இதை நாம் நன்கு அறிவோம். இதிலிருந்து வேளாண்மைத் துறையில் நாம் எந்த அளவுக்கு முன்னேறியிருக்கின்றோம் என்று தெரிகிறது. நாம் எதிர்பார்க்கும் முன்னேற்றத்தை அடைய என்னென்ன தடைகள் இருக்கின்றன என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். நான் இத்தனையும் சொன்னாலும்கூட, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரை அரிசி விலை அப்படி இல்லை. இன்றைக்கு சென்னையிலே இரண்டு ரூபாய்க்கும், இரண்டரை ரூபாய்க்கும் ஒரு படி அரிசி கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அந்த விலைக்குக் கிடைப்பதில்லை. அதற்குக் காரணம் அம் மாவட்டத்திற்குப் பக்கத்தில் இருக்கின்ற மாநிலமாகிய கேரளத்தில் படி அரிசி ஏழு ரூபாயாக இருப்பது. அந்தக் காரணத்தை யொட்டி இங்கிருந்து அரிசி எடுத்துச் செல்லப்படுகின்ற சூழ்நிலை இருந்துவருகிறது. அதைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசு வேண்டிய முயற்சிகள் எடுத்து

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1974 சனவரி 19]

வருகின்றது. எனினும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு முழுவதும் 'ஸ்டாடெரி ரேஷன்' வைத்து, அங்கே இருக்கின்ற எஞ்சிய அரிசியை அரசே கொள்முதல் செய்து, ஏழை மக்களுக்கு மற்ற மாவட்டங்களில் இருக்கின்ற விலைக்குக் கிடைக்க ஒரு திட்டம் வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் ஒரு பகுதியிலும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் செங்கோட்டைப் பகுதியிலும் இத்தகைய திட்டத்தை நாம் நிரந்தரமாக்கிச் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டம் கேரளத்தின் எல்லையோரத்திலே இருக்கின்றது. இந்தப் பகுதி 1956-லே சேர்ந்தது. தமிழகத்தோடு சேர்ந்து இன்று 16 ஆண்டுகள் முடிந்த விட்டன. கன்னியாகுமரியிலிருந்து அரிசி அல்லது உணவுப் பொருட்கள் நம் முடைய அனுமதியில்லாமல் கேரள மாநிலத்திற்குச் செல்வதைத் தடுப்பதற்கு, இந்த 16 ஆண்டுகளில் நம்மால் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளுக்கு ஆன செலவுகளை மொத்தமாகக் கணக்கிட்டால், அந்த மாவட்டத்தின் எல்லையோரத்திலே ஒரு மதிலே, ஒரு கோட்டைச் சுவரே கட்டி முடித்திருக்க முடியும். அவ்வளவு பணச் செலவு ஆகியிருக்கின்றது. படைகள், போலீஸ், ரிசர்வ் போலீஸ், ரெவின்யூ அதிகாரிகள் ஆகியோரை நாம் அங்கே வைத்துக் காக்க வேண்டிய நிலை இருக்கின்றது. எனவே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தினுடைய மேற்கு ஒரு இயற்கை எல்லையாக இருக்க வேண்டும். நெய்யாற்றங்கரை வரை தமிழகத்தோடு சேர வேண்டும் என்று நாம் அப்போது கேட்டோம்; கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தமிழகத்தோடு சேர்கிறபோது, அவ்வாறு ஒரு இயற்கையான அரண் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டோம். அதுதான் நெய்யாறு. அந்த நெய்யாறு வரை தமிழ் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்திலே நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில், திருவிதாங்கூர் பகுதியாக நெய்யாறு பகுதியில் திரு. குஞ்சன் நாடார் என்பவர் சட்டசபை உறுப்பினராக வெற்றிபெற்ற பிறகு தமிழகச் சட்ட மன்றத்திலே வந்து உட்கார்ந்திருந்தார். அப்போது ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்தவர்கள், இந்த நுணுக்கங்களில் எல்லாம் அதிகம் செல்லாமல் மிகப் பரந்த நோக்கோடு இருந்ததன் காரணமாகவோ, பாராமுகத்தோடு இருந்ததன் காரணமாகவோ அதற்கு விளக்கம் நான் எப்படிச் சொல்வது என்று தெரியவில்லை—இன்று தொல்லைகள் அதன் விளைவாக ஏற்படுகின்றன. இனிமேலாவது நமது உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அதிகப் பொறுப்பு எடுத்துக் குழித்துறை ஆற்றை ஒரு இயற்கை அரணாக அமைத்து, இயற்கையான பாதுகாப்பு அமைத்து விட்டு, அதற்கு அப்பால் இருக்கின்ற பகுதிகளில் சட்ட ரீதியான ரேஷன் முறைக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

1974 சனவரி 19]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

வேளாண்மைத் துறையைப் பொறுத்த அளவிலே, நாம் புதிய நெல் ரக வகைகளைக் கண்டுபிடித்திருக்கின்றோம். பிற மாநிலங்களை விட அதிகப் பயன் தருகின்ற நெல் வகைகள் நம்மிடத்திலே இருக்கின்றன. நல்ல உணவுத் திட்டங்களுக்கும் இருக்கின்றன. விஞ்ஞான ரீதியாக உணவு மேம்பாட்டுத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துகிறோம். ஆனால், பயிர்களுக்கெல்லாம் ஏற்ற ரசாயன உரங்களைப் போடுவதற்கு ரசாயன உரம் இல்லை. மத்திய அரசு எந்த அளவுக்கு இந்த மாநிலத்திற்கு ரசாயன உரம் ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு ஒதுக்கீடு செய்யவில்லை. இந்த ஆண்டு வேளாண்மையில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு பல பகுதிகளிலே ரசாயன உரம் கிடைக்காமலிருப்பதற்குக் காரணம், மத்திய அரசு ரசாயன உரம் ஒதுக்கீடு செய்வதிலே அதைக் கணிசமான அளவுக்குக் குறைத்து விட்டார்கள்.

அதுபோல பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள், மற்ற நோய்த் தடுப்பு மருந்துகள் இவைகளை மத்திய அரசு நமக்கு பிற இடங்களிலிருந்து கொண்டுவந்து தரவில்லை. எனவே மத்திய அரசு வேண்டிய அளவு ரசாயன உற்பத்திச் சாலைகளை தொடங்குவதற்கும் அல்லது வெளி நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்தும், வேளாண்மைத் துறையில் முன்னேறியிருக்கின்ற மாநிலங்களுக்கு, வழங்குவதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

நமது மாநிலம் தொழில்துறையிலும் முன்னணியில் நின்று வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். மத்திய அரசைச் சார்ந்தவர்களே அவ்வாறு சொல்கின்றார்கள். தமிழகம் தொழில் துறையிலே முன்னணியில் நிற்கிறது. ஆகவே, மத்திய அரசு தொழில் வளர்ச்சிக்கும், சுகாதார வளர்ச்சிக்கும், கல்வி வளர்ச்சிக்கும், பொது நிர்வாகத்திற்கும் ஒதுக்குகின்ற நிதியிலே தமிழகத்திற்கு ஒதுக்கீடு கிடையாது என்று மத்திய அரசினர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். மத்திய அரசு தமிழகத்திற்கும் மற்ற மாநிலங்களுக்கும் நிதி ஒதுக்கீடு செய்கிறபோது, ஐந்தாவது திட்டக் குழு நிதி ஒதுக்கீடு செய்கிறது. இப்போது ஆறாவது நிதிக் கமிஷன் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. நிதிக் கமிஷன் நிதி ஒதுக்கீடு செய்கின்றது. இந்த இரண்டு கமிஷன்களும், இந்த நாடு ஒரு சமஷ்டி நாடு அல்லது ஒரு கூட்டாட்சி நாடு, அந்த கூட்டாட்சி நாட்டின் ஒரு அங்கம் தமிழகம் என்ற உணர்வோடு நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும். அந்த நினைவே பில்லாமல் இது ஒற்றை ஆட்சி நாடு, ஒரே நாடு, ஒரே அரசு என்று எண்ணிக் கொண்டு, தாங்கள் விரும்பியதுபோல் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யலாம் என்று இருக்கின்றார்கள். ஊதாரித்தனமாகச் செலவு செய்து நான்கு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் வெற்றி பெற முடியாத மாநிலங்களுக்கெல்லாம் அதிகமான நிதி ஒதுக்கீடு செய்து, அவர்களையே காப்பது என்று இதுவரையில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்கின்றார்கள். நமது மாநிலம் நிதி ஒதுக்கீடுகளை நல்ல முறையில் செலவு செய்ததன்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1974 சனவரி 19]

காரணமாக, எதிர்பார்த்த அளவுக்கு தொழில் வளர்ச்சி, சுகாதார வளர்ச்சி, கல்வி வளர்ச்சி, மற்ற பொது நிர்வாக வளர்ச்சி இவைகள் எல்லாம் பெருகிக் கொண்டிருக்கின்ற நிலையில் இருக்கின்றது. 'மற்ற மாநிலங்களைவிட உங்கள் தமிழகம் மிஞ்சியிருக்கின்றது. ஆகவே உங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு கிடையாது' என்று சொல்வது, உண்மையிலேயே கூட்டாட்சித் தத்துவத்தை உதைத்துத் தள்ளுகின்ற முறையில் இருக்கின்றது என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது. கூட்டாட்சித் தத்துவப்படி ஒவ்வொரு மாநிலத்திலிருந்தும் வருகிற வருவாய் எவ்வளவு, அங்கிருந்து வருகிற வருமான வரியின் மூலம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற வருவாய் எவ்வளவு, எக்ஸைஸ் வரி மூலமாகக் கிடைக்கின்ற வருவாய் எவ்வளவு என்பதையெல்லாம் கணக்கிட்டு, ஒரு சதவிகிதத்தை நிர்ணயம் செய்துகொண்டு, அதற்கேற்ற முறையில் எஞ்சியுள்ளிருந்து மாநிலங்களுக்கு, அவரவர்களுக்கு ஏற்ப நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும். இந்த முறையைப் புறக்கணித்து தாங்கள் விரும்புவதுபோல, தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்கிற முறை ஐந்தாண்டுத் திட்டக் குழுவிலும் இருந்து வருகிறது, மத்திய நிதியாணைக் குழுவிலும் தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது என்பதை நம்மால் காண முடிகிறது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஆரம்பிக்கிற போது, 11 சதவிகிதம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்தவர்கள், இன்றைக்கு 5.4 சதவிகிதம் இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திற்கு ஒதுக்கீடு செய்யும் அளவுக்கு நமக்குக் குறைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை நாம் மனதில் கொள்ளவேண்டும், மறந்துவிடக்கூடாது என்பதனையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இவ்வாறு மத்திய அரசு இந்த மாநில அரசினுடைய வேகத்திற்கு ஒப்ப, கூட்டாட்சித் தத்துவத்தை ஒப்புக்கொண்டு, இந்த மாநிலத்திற்கு நிதி ஒதுக்கீடுகளைச் செய்யவில்லை என்பதை நான் துணிவாகச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த மாநில மக்கள் அதை உணர்ந்து ஒரே குரலில் அதற்குரிய எதிர்ப்பினைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றார்கள் என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஆளுநர் அவர்களது உரையில், வரும் ஐந்தாண்டு காலத்தில் இலங்கையிலிருந்து 57 ஆயிரம் தமிழர்களுடைய குடும்பங்கள் தமிழகம் வர இருக்கின்றது என்பதைச் சுட்டிக்காண்பித்து, அவர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்கும் திட்டத்துக்கும் வகை செய்ய வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். உண்மையிலேயே இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில், மத்திய சர்க்கார் இந்த அரசைக் கலந்து, இந்த அரசின் கருத்தைத் தெரிந்து இலங்கையிலிருந்து வரும் இக்குடும்பங்களை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளும் முறைபற்றி ஒரு திட்டத்தை வகுத்திருக்க வேண்டும். உண்மையிலேயே தமிழக அரசுடைய ஒப்புதலைத் தெரிந்து கொள்ளாமலேயே, மத்திய சர்க்கார் இலங்கையரசுடன் ஒரு ஒப்பந்தத்தைச் செய்துகொண்டு, 57 ஆயிரம் தமிழர்களுடைய குடும்பம்

1974 சனவரி 19]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

களை இங்கே கொண்டு வர இருக்கின்றார்கள். உண்மையிலேயே நம்மவர்கள் இங்கே வருகின்றதை நாம் வரவேற்கத்தான் வேண்டும். ஆனால், அவர்களுக்குப் புனர் வாழ்வு அளிக்கும் பொறுப்பை மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். மாறாக அதை இந்த மாநிலத்தின் தலையில் சுமத்திவிடுவது முறையுமில்லை, இது கூட்டாட்சித் தத்துவத்திற்கு ஏற்றதுமில்லை.

இதற்கு மேலாக சில நாட்களுக்கு முன்னால் இலங்கையில் தமிழ் மக்கள் நடத்தப்பட்ட முறைபற்றியும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உலகத் தமிழ் மகாநாடு உலகின் பல பகுதிகளிலும் நடந்து பாராட்டப்படுகிறபோது, தமிழ் மக்கள் ஒரு பெரும் பகுதியினராக வாழ்ந்து வரும் இலங்கையில் அது நடக்கும்போது, அங்கேயும் தமிழர்கள் அதிகமாக வாழும் யாழ்ப்பாணம் பகுதியில் அது நடக்கும்போது, அங்கே வாழ்ந்திடும் தமிழ் மக்கள் பல கொடுமைக்குள்ளாக்கப்பட்டிருப்பது மன வேதனையைத் தருவதாக இருக்கின்றது. இது பற்றி மத்திய அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: நமது முதலமைச்சர் அவர்களும் இதுபற்றி மத்திய அரசுக்குச் சுட்டிக் காண்பித்திருக்கின்றார்கள் என்பதுபற்றி மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆனால் இதுபற்றி மேல் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளும் நேரத்திலே மத்திய அரசும் இந்தியத் தூதுவரும் நமது முதலமைச்சர் அவர்களைக் கலந்து பேசி அவர்களுடைய ஒப்புதலோடு இதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே வற்புறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, அண்மையில் மத்திய-கிழக்குப் பகுதிகளிலே ஏற்பட்ட போராட்டத்தின் காரணமாக, நமது நாட்டிலே மட்டுமின்றி, உலகின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் பெரும் பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டிருப்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. உலகின் பல பகுதிகளிலே பெட்ரோல் பற்றாக்குறை காரணமாக, கார்கள் ஓடமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இந்த நேரத்திலே நமது அரசும் மத்திய அரசும் கலந்து, நாட்டிலுள்ள பெரும் விஞ்ஞான மேதைகளை யெல்லாம் ஊக்குவித்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை, ஆய்வுக்கூடங்களை ஏற்படுத்திக்கொடுத்து, இந்த நாட்டிலே சூரிய வெப்பத்தைப் பயன்படுத்தி வேறு ஏதாவது புதிய சக்தியைக் கண்டுபிடிக்க முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும்.

[திரு. எம். சங்கரவிங்கம்]

[1974 ஜனவரி 19]

அண்மையிலே நமது மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பெட்ரோலுக்குப் பதிலாக வண்டிகளை ஓட்ட வேறு ஏதாவது சக்தியைக் கண்டுபிடித்துக் கொடுத்தால், அவர்களுக்கு ஊக்கப் பரிசாக ஒரு லட்சம் ரூபாய் கொடுப்பதாகத் திட்டம் வகுத்திருக்கின்றார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. நமது நாட்டிலே உள்ள ஒரு பெரும் சக்தி இந்தக் கதிரவனுடைய கொடும் உஷ்ண சக்தி தான். சாணத்திலிருந்து மின் சக்தியைக் கொண்டுவரலாம் என்று சொல்லப்படுகின்றது. அது போன்றே இக் கதிரவனுடைய வெப்பத்திலிருந்து மின் சக்தியை அல்லது வேறு ஏதாவது சக்தியைக் கண்டுபிடித்துப் பயன்படுத்த முடியுமா என்று பார்க்கலாம். சாதாரணமாக நமக்கு ஒன்றும் தெரியாது. ஆனால் விஞ்ஞானிகளுக்கு இந்தக் கண்ணோட்டத் தோடு அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளையும் வாய்ப்பையும், இன்னும் மேலே நாடுகளுக்கும் சென்று இதற்கான நுணுக்கங்களை அறிந்துவருவதற்கான வாய்ப்பினையும் அளித்திடும் வகையில் மத்திய அரசும் மாநில அரசும் கலந்து செய்ய வேண்டும்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் மணியடித்தார்.)

அடுத்து, ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது, மத்திய அரசு நமது மாநில அரசுக்கு கல்விக்கும் மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறைக்கும் அதிக ஒதுக்கீடு கிடையாது என்று சொல்லிவிட்டதை உண்மையிலேயே நான் வருத்தத்தோடு கண்டிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இதை தமிழக மக்கள் அனைவரும் ஒருமித்த கருத்தோடு எதிர்க்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்படி தமிழகத்தினை எதிர்காலத்திலே ஏற்றமுறச் செய்திடும் நல்ல கருத்துக்களை உள்ளடக்கியுள்ள நமது ஆளுநர் அவர்களுடைய உரைக்கு இந்த மரமன்றத்தின் சார்பிலே நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளும் தீர்மானத்தினை முன் மொழிந்து இந்தக் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும் வாய்ப்பினை அளித்த மேலவைத் தலைவரவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு அமருகின்றேன்.

* THIRU S. NARAYANASWAMY : Mr. Chairman, I am glad of this opportunity of expressing my opinion on the Governor's Address. I think it is one of the most logical documents ever produced. It is very cogent and clear, and if I may say so, it is a quite concise document on what has been done and what is sought to be done by this Government. I am particularly happy at the emphasis laid on the need for development of infra-structure in this State, on the need for larger development of power, and for larger irrigation sources. Generally those facilities which are

1974 சனவரி 19] [Thiru S. Narayanaswamy]

needed for development have all been underscored in the Governor's Address. I am not happy merely because I am an industrialist ; I am happy because this is bound to increase both agricultural and industrial production in this State and contribute to general prosperity. I like this particular emphasis on, and commendation of, a larger number of small hydro-electric projects, over which a great deal of misgiving has been expressed in the recent past by many authorities on electricity generation. Merely because electric power produced by hydel projects is seasonal, it is sought to be condemned as being very undependable. I think it is an unwise statement and the power produced in hydel projects is very much needed for the country and more particularly for this State. I hope, therefore, that the Tamil Nadu Government, through their Electricity Board, would continue to pursue the policy of harnessing all the available hydel sources in the State. There are several countries in Europe which have made good use of such sources despite the fact that such sources of energy are seasonal.

Sir, emphasis has been made on the minor irrigation schemes and reference has been made to the need for regionalising the rivers. Why only regionalise? If we are agreed, we should make all the rivers federal property of this country. Merely because it suits us to have an arrangement with the neighbouring States, we should not talk only in terms of regionalising the rivers. During the Tennessee Valley Scheme, President Roosevelt got so tired of inter-State disputes that he brought special Federal legislation vesting all the rivers in the Federal Government as Federal property and at one stroke, got rid of all litigation, arbitration, quarrels and awards and he was able to produce some of the largest electric sources in the Tennessee Valley. I hope and trust it would be possible for us to ask for complete vesting of river properties and rights in the Federal Government so that one authority can take decisions about the maximum and optimum utilisation of water power.

Sir, coming to electric power, all I would plead for is that we should ask for and attain the highest state of maintenance in our thermal stations. Our major difficulty to-day is the poor maintenance at Ennore where we operate at 60 per cent capacity. This is not only because of the accident that occurred the other day and which incapacitated the transformer, for which we are making

[Thiru S. Narayanaswamy] [1974 சனவரி 19]

frantic efforts to get a replacement but it is also because of the low state of maintenance and our failure to insist that the highest standards of maintenance should be attained in our thermal stations. I do not want to extend my speech on this theme, because I have spoken very often about it. But I think it is very essential that the highest standard of maintenance should be observed in our thermal stations. I am saying this because I know something about thermal stations. Sir, the problem of coal has been there and I am afraid the problem will continue to be there for quite some time to come. I have often been asked by the Railway Ministry "What is your solution?" I think so far as Tamil Nadu is concerned, we are in a very vulnerable position deposite our Lignite Corporation and despite our proximity to the Singareni Collieries. I have one set of solutions for this problem. First and foremost, the most vulnerable railway line in India is the one that transports both people and goods from Howrah to Madras. This East Coast railway line is very vulnerable. You may put any number of trains on this track. But the track has now taken the maximum amount of traffic. Unless we double this track—the major portion of this track is already doubled—the present capacity of this track to carry goods from North East India to this State cannot be increased. These difficulties which are being encountered genuinely by the Railway system are not being given proper publicity. The higher Railway officials both in the Railway Board and those concerned with the railway development at Madras, during confidential talks, tell us that the Railways are taking the maximum possible traffic.

MR. CHAIRMAN: The Railways are not under our control.

THIRU S. NARAYANASWAMY: Mr. Chairman, Sir, I know that. I hope and trust that we will be able to agitate at the proper forums for the solution of such problems. Therefore, I hope we will be able to pressurise the Railway Ministry into improving the track on the East Coast line.

The second solution which I would suggest is that we must think in terms of the State Government owning at least small think in terms of the State Government owning at least small been told about our coal requirements. I think it is likely to become more. If we think of bringing all our requirements

1974 சனவரி 19]

[Thiru S. Narayanaswamy]

through the railway system, the situation will become worse and then we may have to own a bunker fleet for bringing coal from West Bengal to Madras. The difference in freight charges might be against us now. But ultimately, when our requirements of coal increase, the overall freight on coal gets reduced. The long-term solution must be converted into a short-term solution. That can be done only if we begin to think on it very quickly.

Sir, reference has been made by my hon. Friend Thiru Sankaralingam about the Finance Commission. When all is said and done, this Sixth Finance Commission has shown far greater awareness of the needs of the State than perhaps the previous Finance Commissions.

(Thiru M. M. Bakkar, Vice-Chairman in the Chair.)

The Sixth Finance Commission has given a moratorium on debt repayment and it is inevitable. Otherwise, an overwhelming majority of the States will default in such payments and the Finance Commission has done well to show some economic awareness of what should be done in the various States. I am well aware that between the Finance Commission and the Planning Commission we have not received proper allocation, whether in terms of revenue-sharing or in terms of projects or in terms of benefits in the plans. Even so, I think we should make it clear so far as our revenues are concerned, as the Governor has very rightly pointed out, the need to augment them. But this should not be used to criticise the Centre every time we have an opportunity. That happens not only here. It happens everywhere. In the recent bank squeeze, only those who had been prudent and who had been punctilious in repayment of the loans were punished and those who had defaulted in repayment of borrowings were rewarded. In every sector wrong men are rewarded. I hope that it should not happen in the case of Centre-State relations.

One word about the atomic projects and their limitations. I entirely agree with my esteemed Friend Thiru Sankaralingam that we must tap every possible source of electric energy and where necessary, through atomic projects.

[Thiru S. Narayanaswamy] [1974 சனவரி 15]

There is one word of caution I want to utter now. As regards the Atomic Power Project that is now being implemented at Kalpakkam, from the very beginning, it was tiresomely boasted that the technology was indigenous, that materials used there were indigenous and that they were not going to depend on external sources for our requirements to produce energy. It is only after we had refused to sign the Nuclear Non-Proliferation Treaty—and those who had signed it were asked not to help countries which had referred to sign it at in respect of Atomic Projects Canada most reluctantly refused to supply us basic material for Kalpakkam. There are two things—one is more crucial instruments and components for our Atomic Project and the other is the instrument required for making heavy water. On both the fronts, I am afraid, we have been let down very badly and we still depend on external sources. These form part of our Atomic Project.

We may ask for another Atomic Project. There is nothing very special or glorious in having a Project which produces no energy, particularly when the Central Government debit your account and say “We have a debit of Rs. 300 or 400 crores against you and we have discharged our responsibility to the State.” We have to be very guarded about seeing that what we get yields energy yields thermal power, yields all these things—which finally help us make economic development possible and good for the State.

Therefore, I am all for an Atomic Plant in a place where coal is not available and where hydro-electric energy development has reached reasonable limits. Merely asking for an Atomic Plant may not help us, because we have to see what has happened in the relations between Canada and the Government of India. I went to Kalpakkam at the invitation of the Project Officer and saw things. He was very enthusiastic. He thought energy was coming in 1976. Now we are told it will come in 1978. I do not know whether it is coming. Let us not place too much reliance on what is going to come out of Kalpakkam. As I see it, there is more possibility of getting energy from Neyveli than from Kalpakkam in the immediate future if we can gear up Neyveli and see to it that they are converted into oil boilers with adequate oil supplies. Then, I think, 450 MW energy from there could be got and it will go a long way towards alleviating the sufferings of industries and agricultural producers. I know the effects that are being made by the State Government. They have shown a degree

1974 சனவரி 19]

[Thiru S. Narayanaswamy]

of awareness which has not been shown by sister Governments elsewhere. Let me not be understood that I feel that enough has not been done. I am aware of it. Therefore, I welcome it. I would like a better appreciation of what is what in the matter of energy production, and we should ask for what will produce electric power and not ask for huge projects because investment is big. Therefore, I want to sound this note of caution.

You may ask, “What are the other things?” I would rather have a large number of small hydel projects. In the State of Kerala when late Sir C. P. Ramaswami Iyer was Dewan, he asked for a report from one of the enterprising Chief Engineers. This happened as early as 1938-39. The Engineers went by helicopter as well as by jeep and identified 80 places of hilly terrain capable of producing electric energy, sufficient to light a small town and one industry and about 10 villages. He said he himself could undertake 40 projects within a period of 18 months. Unfortunately, that Chief Engineer as well as that Dewan had to depart from that State abruptly. But nothing has happened in Kerala as the Kerala Government never revived that report or made that report public. Never mind.

I want to congratulate the State Government on the excellent relations they have latterly built up with the sister States—I mean the State of Kerala, the State of Mysore and the State of Andhra Pradesh. I am sure similar farsightedness will characterise Centre-State relations. I would like, as far as possible, the frequent tendency which exists on the part of overzealous politicians to go on needling Central Government to be curbed. It is not good strategy at all. I am not saying that we should not lay at the door of Central Government, charges which squarely belong to them. Let us say what we want to emotionally at a time when it is essential to have proper flow of assistance from the Centre. We are depending on the Centre for foreign exchange. We are depending on the Centre for Plan allocations. We are depending on the Centre for allocation of funds from out of the total pool of Central receipts. We have done very well in the last six months to one year. I think Centre-State relations have improved very vastly. I want to build on this foundation so that we do get the maximum out of them, by coaxing, by organising. Fortunately, there are still people in Delhi who are not too pre-occupied to listen to the voices of reason. I have lived with Delhi for 25

[Thiru S. Narayanaswamy] [1974 சனவரி 19]

years after Independence. I have an office there. We are conducting negotiations with them on every conceivable matter. I am also getting sometimes very desperate. Even so I do feel there are people who are logical-minded, who want to help this State and will help if we approach them in the proper way. It is in relation to this that I welcome the speech of the Governor. There is only one final word I want to say and that is this.

This State is often accused of not having mineral resources. Whatever mineral resources we have, we have used. River resources are also limited. To the extent they are available they have also been used. We have been making a very big export of skilled manpower from this State because we are not able to provide them with industrial and occupational opportunities. If we make things worth while for them, they will stay here.

Our immediate objective in the Fifth Five-Year Plan should be optimum utilisation of manpower in every conceivable way through schemes of large scale industry, self-employment schemes and such like schemes, which would enable them to stay here and make an honest living out of such utilisation of manpower. Towards this, we can build up our infra-structure. There were complaints about earlier Minor Irrigation Schemes not being particularly well-planned in the Governor's speech, though I am not in agreement with it. One of the things which the previous Government was pre-occupied with was the development of Minor Irrigation Schemes. I know for want of resources they could not do to the extent they should have done. But, the present Government are very actively, through a militant policy, building up minor irrigation schemes. I hope they will continue it because of limited water resources in the State.

(மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் தலைமை)

Sir, I want to congratulate the Governor and the State Government on this very laudable and convincing speech which does not contain any controversial or bitter complaints, but makes statements of fact, presumptions which can possibly be fulfilled within the coming Plan period. Thank you very much, Sir, for giving me this opportunity.

1974 சனவரி 19]

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் உரையின் மீது நன்றி தெரிவித்து என பேச்சைத் துவக்குவதற்கு முன்னால் ஒன்றைக் குறிப்பிட வரும்படியுണ്ട്. மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரையில் ஆளுகிற தீராவட முன்னெதற்கு கழக அரசின் கொள்கை வளக்கமாக இருக்கும் என்றும், அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற விஞ்ஞான சோஷலிசம் என்ற கொள்கை அதில் இடம் பெற்று மலரும், மணக்கும் என்றும் வெளியில் உள்ளவர்களும், நாங்களும் எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் விஞ்ஞான சோஷலிசம் அதில் மலரவும் இல்லை; மணக்கவும் இல்லை. பழைய உரையாகவே, பழைய பஞ்சாங்கம் என்று கூறுவார்களே, அதே நிலையில் தான் இருக்கிறது என்பதை நான் மிக வருத்தத்துடன் அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நாட்டிலே இன்றைக்கு பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. ஒரு பக்கத்திலே விலைவாசி உயர்வு என்ற பிரச்சினை தனிப்பட்டவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் வாட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க ஏதாவது வழிவகை வகுத்திருக்கிறார்களா, அதுபற்றி ஏதாவது மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரையில் கூறப்பட்டிருக்கின்றதா என்று பார்த்தால், ஒன்றும் காணப்படவில்லை. இதுபற்றி கோடிட்டுக் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கும் நிலையைப் பார்க்கின்றபோது, வருத்தமாகவும் வேதனையாகவும் இருக்கிறது.

அடுத்து, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பிரச்சினை, விலைவாசி உயர்வை ஒட்டி னாற்போல் உள்ள வேலையில்லாத் திண்டாட்டப் பிரச்சினையாகும். பல லட்சம் பேர் வேலை தேடித்தரும் அலுவலகத்தில் தங்கள் பெயர்களைப் பதிவு செய்திருந்தும் அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்காத நிலையிருப்பதைப் பார்க்கின்ற போது, பரிதாபத்திற்கும் வருத்தத்திற்கும் உரியதாக இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க ஏதாவது இந்த உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அதுவும் காணப்படவில்லை. மேலும் தொழில் அமைதி ஏற்பட ஏதாவது விவரங்கள் உரையில் இருக்கிறதா என்றால், அதுவும் காணப்படாத நிலைதான் இருக்கிறது. ஆளும் பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் இந்த நாட்டிலே தொழில் அமைதி ஏற்பட வேண்டும் என்றெல்லாம் கூறுகிறார்கள். அவ்வாறு ஏற்படுவதற்கு ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு தொழிற்சங்கம் தான் இருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டுவிட்டு, இரண்டாவது தொழிற் சங்கத்தை, போட்டித் தொழிற் சங்கத்தை ஆரம்பித்து, ஏற்கெனவே இருக்கின்ற தொழிற் சங்கத்தை ஒழிக்க வேண்டும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொழிற் சங்கம் தான் இருக்க வேண்டும் என்று செய்து வருவதை கடந்தகால வரலாறு கூறுவதாக இருக்கிறது. எங்கே பார்த்தாலும் தொழிற்சாலைகளில் கிளர்ச்சிகள். சிம்சன் தொழிற்சாலையில் கிளர்ச்சி, அசோக் லேலாண்டு தொழிற்சாலையில் கிளர்ச்சி, வேறு எந்தத் தொழிற்சாலையாக இருந்தாலும் கிளர்ச்சி என்று

நடைபெறுவதைப் பார்த்தால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் போட்டிச் சங்கம் ஏற்படுத்துவதால் தான் இந்தத் தகராறுகள் எல்லாம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன என்று கூற முடியும். இவற்றைப் போக்கி தொழில் அமைதியை ஏற்படுத்த, ஏதாவது மேற்கு ஆளுநர் அவர்களின் உரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை என்றுதான் மிகவும் வேதனையுடனும், வருத்தத்துடனும் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நீங்கள் விலைவாசி உயர்வு எதிர்ப்புப் போராட்டம் என்று ஒரு போராட்டத்தை நடத்தினீர்கள். ஆனால் இன்றைக்கு விலைவாசிகள் அதிகமான அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கும்போது, மக்களை திசைதிருப்புவதற்காக, விலைவாசி உயர்வுக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசிற்கும் சம்பந்தமில்லை; விலைவாசியைக் குறைக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியவர்கள் வேறு யாரோ என்று சொல்லி திசை திருப்பும் அளவுக்கு மத்திய அரசாங்கத்தைச் சுட்டிக் காண்பித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். குறிப்பாக இன்றைக்கு ஒவ்வொரு பொருளின் விலையும் மக்களால் எட்ட முடியாத அளவுக்கு விஷம் போல் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. சாதாரண பாமர மக்கள், கிராம வாசிகள், தொழிலாள மக்கள் எல்லாம் வாங்கி உண்ண வேண்டுமா என்ற ஐயப்பாட்டில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கடலை எண்ணெய் விலையை எடுத்துக்கொண்டால், கிராமப் புறங்களில் குழம்புக்கு தாளிப்பது என்று கூறுவார்கள், அப்படி தாளித்து பல மாதங்கள் ஆகிவிட்டது என்று கூறுகின்ற அளவுக்கு, எண்ணெய் வடையே பார்க்கமுடியாத அளவுக்கு கிராமப்புறங்களில் நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏழை மக்கள் தலையில் தேங்காய் எண்ணெய் தடவ வேண்டுமென்றால், உண்மையிலேயே வாங்கித் தடவ முடியாத அளவுக்கு விலை வாசி ஏறியிருக்கிறது. எண்ணெய் விலை மட்டுமல்ல, மற்ற பொருட்களின் விலையும் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே இருக்கின்ற அனைவரும் அறிவார்கள். அறிந்தும் ஏதோ கவனக் குறைவாகவோ, அல்லது வேறு எந்த நோக்கத்தோடோ விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணம் மத்திய அரசுதான் என்று கூறுகின்றதைப் பார்க்கிறபோது மிகவும் வேதனையாகவும், வருத்தமாகவும் இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் மட்டுப் பொறுப்பல்ல, நாமும்தான் பொறுப்பு. நாம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தோம் என்று பார்த்தால், எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்பதை அழுத்தமாகச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க துரித நடவடிக்கை, போர்க்கால நடவடிக்கை என்றெல்லாம் முதல்வர் அவர்கள் கூறுவார்கள், அந்த மாதிரி போர்க்கால நடவடிக்கை ஏதாவது இந்த உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. வேலையில்லாதவர்களுக்கு இன்றைக்கு வேலை தேடித் தர

1974 சனவரி 19]

[திரு. எல். பலராமன்]

வேண்டும் என்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள வேலைதேடித் தரும் அலுவலங்களில் பார்த்தால், அங்கும் ஊழல் மலிந்திருக்கிறது. எங்கள் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், வேலை தேடித்தரும் அலுவலகத்தில் பல்லாயிரக் கணக்கான இளைஞர்கள், வேலை வாய்ப்பு தேடித்தருவதற்காக தங்கள் பெயர்களைப் பதிவு செய்துகொள்ள வந்த இளைஞர்களிடமிருந்து லஞ்சம் வாங்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. அந்த அதிகாரிகளையெல்லாம் கைது செய்திருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு ஊழல் மிக்க அலுவலகமாக வேலை வாய்ப்பு தேடித்தரும் அலுவலகங்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை மிகமிக வருத்தத்துடன் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அந்த அளவுக்கு இந்த அரசினுடைய நிர்வாகம் செயல்பட்டு வருவதை நான் வன்மையாகச் சுட்டிக்காட்டி, அதைத் தவிர்த்த ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று பணிவின்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக அரசு முன்னுக்குப்பின் முரணான ஒரு கொள்கையைக் கடைப்பிடித்துவருகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். முதலில் மதுவிலக்குத்தான் எங்களுடைய உறுதியான கொள்கை என்று கூறப்பட்டது. முதலமைச்சர் அவர்களும் அறிக்கை விட்டார்கள். அதற்குப் பின்னால் மதுவிலக்கை ரத்து செய்து, மதுவை மக்களிடையே நடமாடச் செய்தார்கள். இன்று அந்த மது அரக்கனுக்கு பல ஏழை, எளிய மக்கள் அடிமையாகிக் கிடக்கின்றார்கள். கிராமங்களில் பல குடும்பங்கள் நலிந்து, நசுங்கி, வேதனைப்படுவதை எங்களைப் போன்றவர்கள் கண்கூடாகப் பார்க்கின்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது. சில நாட்களுக்கு முன்னால் கள்ளுக்கடைகளை எடுத்து விட்டோம், பிறகு சாராயக் கடைகளையும் எடுத்து விட்டு மற்றவை மருந்துக்குத் தேவையான அளவுக்கு வைத்திருக்கப்படும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் பத்திரிகை வாயிலாக அறிக்கை விட்டார்கள். இந்த அறிக்கைக்கு முரணாக மேலநாட்டு சாராய வகைகள், மேல் நாட்டு மது வகைகள் எல்லாம் தொடர்ந்து இருக்கும் என்று இன்றையதினம் ஒரு புதுக் கொள்கையை மக்களிடையே பரப்புகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு மரணப்பட்ட ஒரு கொள்கையை, ஏழை எளிய மக்களைப் பாதிக்கும் வகையில், அரசு கடைப் பிடிக்கக் கூடாது என்று நான் பணிவிடல் கூறிக்கொள்கிறேன்.

மகாத்மா காந்தி அடிகளும் அவருடைய பின்னோடியாக இருக்கின்றவர்களும் மது அரக்கனை ஒழித்தால்தான் நாடு பொருளாதார விடுதலை அடைய முடியும் என்று கூறினார்கள். அதையே பின்பற்றவோம் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஸ்தாபகராகவும், முதலமைச்சராகவும் இருந்த மாண்புமிகு டாக்டர் சி. என். அண்ணாதுரை அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மதுவிலக்கைத் தவிராமாக அமூல் படுத்த வேண்டுமென்று இந்த மேலவையிலும்

[திரு. எல். பலராமன்]

[1974 சனவரி 19]

சட்ட மன்றத்திலும் அவர் கூறியிருக்கிறார். 'நாங்கள்' அவருடைய கொள்கைகளைத்தான் பின்பற்றுகிறோம் என்று கூறிக்கொண்டு மதுவை மீண்டும் கொண்டு வந்து ஏழை மக்களை வேதனைக்குள்ளாக்குவது அந்தக் கொள்கைக்கு விரோதமானது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் மாணவர்களிடையே அமைதியின்மை நிலவி வருகிறது. எதிர்கால இளைஞர்களிடம் அமைதியில்லாத ஒரு சூழ்நிலை நிலவுவது வேதனையான விஷயம். பாளையங்கோட்டை, திருச்சி கிளை ஹாஸ்டல் ஆகிய இரண்டு நிகழ்ச்சிகளைக் குறித்து, விசாரணை நடைபெற்று அவற்றை ஒட்டி அறிக்கைகள் வைக்கப்பட்டன. அந்த அறிக்கைகளின் காரணமாக யார், யார் தவறு செய்தார்கள் என்று தெரிவிக்கப்பட்டதோ அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று கூறப்பட்டது. இந்த நிலையில் காங்கிரஸ்காரர்கள் தான் மாணவர்களிடையில் இதைப்பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று 'நீங்கள்' கூறினீர்கள், ஆனால் எங்களுடைய தலைவர் திரு. காமராஜர் அவர்கள் மாணவர்களிடத்தில், 'பிரச்சினையை நீங்கள் விட்டு விடுங்கள், அரசியல் பிரச்சினையாக நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம், நீங்கள் எங்களிடம் விட்டுவிட்டு, உங்களுடைய கல்வியை நல்ல முறையில் பயிலுங்கள்' என்று கூறினார். அதற்கு ஒரு நன்றி தெரிவிக்காத நிலையில் இந்த அரசாங்கம் இருந்து வருகிறது. தொடர்ந்து மாணவர்கள் மத்தியில் அமைதியின்மையை வளரச் செய்வது வேதனையானது, வருந்தத்தக்கது என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பருவ மழை குறைவின் காரணமாக, 74 இலட்சம் டன் உணவு உற்பத்தி எதிர்பார்த்தது கிடைக்காமல் குறைவு ஏற்படலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. வடஆற்காடு மாவட்டம், செங்கல்பட்டு மாவட்டம் ஆகிய இரண்டு மாவட்டங்களிலும் எதிர்பார்த்த அளவை விட மிகக் குறைவாக இருக்கும் என்று கூறுகிறார்கள். வடஆற்காடு மாவட்டத்தில் பருவ மழை குறைவுதான். ஆனால் அந்த மாவட்டத்தில் கிணறுகள் மூலம் பாசனம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. எங்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்த மாவட்டத்தில் பருவ மழை குறைந்து விட்டது, அதனால் விவசாயிகளுக்கு வெள்ளாழமையைச் சரிவரச் செய்வதற்கு ஏதாவது ஒரு வசதியை அரசாங்கம் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு அறிவித்தும், அந்த மக்களுக்கு ஏதாகிலும் வசதி வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்களா என்றால், இல்லை என்றுதான் என்னால் கூற முடியும். மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டமாக இருந்தாலும், தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு அடுத்தபடியாக உணவு உற்பத்தி செய்யுமளவுக்கு உள்ளது. கிணற்று நீரை நம்பி வாடும் மக்கள் அவர்கள். மின்சாரத்தையும், மின் ஏற்றங்களும்கூட கொண்டு விளைச்சலைப் பெருக்கிக் கொடுக்கின்றார்கள். ஏதோ 'நாங்கள்' ஆட்சிக்கு வந்த பின்னால்தான் பசுமைப் புரட்சியைக் கண்டோம், தன்னிறை

1974 சனவரி 19]

[திரு. எல். பலராமன்]

வைக் கண்டோம், உணவு உற்பத்தியை அமோகமாக்கிவிட்டோம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறீர்கள். அதனாலுமட்டும் உற்பத்தியாகிவிட்டவில்லை. அங்கே சாதாரண ஏழை, எளிய விவசாய மக்கள் எல்லாம் நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் விழ பாடுபட்டதால்தான் பசுமைப் புரட்சியைக் காண முடிந்ததே தவிர, வேறு காரணம் இல்லை. அவர்கள் அப்படி உழைத்திருக்காவிட்டால், உணவு உற்பத்தி இவ்வளவு அதிகமாகக் கிடைத்திருக்க முடியாது. அந்த மக்களுக்கு இந்த உரையில் எந்த விதமான நன்றியறிதையும் தெரிவிக்காத நிலைமை இருப்பது வருத்தத்திற்குரியதாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு உண்மையான வகையில் நன்றி தெரிவிக்க வேண்டுமானால், அவர்களுக்குத் தேவைப்படுகின்ற பொருள்களெல்லாம், அதாவது அரசாங்கத்தின் மூலமாகக் கிடைக்கப்பட வேண்டிய பொருள்களெல்லாம், சீரான முறையில், சரியான காலத்தில் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், மின்சாரம். அன்றைய தினம் எதிர்க் கட்சி வரிசையில் உட்கார்ந்துகொண்டு 'நீங்கள்' சொன்னது, 'நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் மின்சாரத் தட்டுப்பாடு இருக்காது' என்பது. இன்றைய தினம் நிலைமை என்ன? நாம் எங்கே திரும்பினாலும் தட்டுப்பாடு. மின்சார உற்பத்தியின் நிலைமை எதிர்காலத்தில் என்ன ஆகுமோ, மின்சாரம் என்ற ஒரு பொருள் இருக்குமா என்ற நிலைமையில் இந்த அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகள் இருக்கின்றன என்பதை வருத்தத்துடன் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அரசுப் பொறுப்பில் இருக்கின்றவர்கள்

“வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை, எரிமுன்னர் வைத்துறு போலக் கெடும்”

என்ற வள்ளுவர் குறளுக்கிணங்க, வருவதற்கு முன்னாலேயே காக்காத ஒரு அரசாங்கம், வைக்கோல் போர் தீ போன்றதாக இருக்கும், வேறல்ல என்று கூறிக்கொள்கிறேன். அந்த அளவுக்கு நடந்து விடுவதற்கு முன்னாலேயே காக்க முடியாத அரசாங்கமாக இருக்கின்ற ஒரு நிலைமையைப் பார்க்கும்போது வருத்தமாக இருக்கிறது. அதற்காக திட்டங்கள் ஏதாகிலும் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை என்று தான் கூற வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மின் வெட்டு வராது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே.

திரு. எல். பலராமன் : இப்பொழுதே பெருவாரியாக வெட்டு இருந்து வருகிறது. மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள் மூலம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நான் கூறவில்லை. அமைச்சர் அவர்களே கூறியிருக்கிறார்கள்.

[1974 சனவரி 19]

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சார்பாகத் தாங்கள் கூறுகிறீர்களோ என்னமோ, எனக்குத் தெரியாது. என்னுடைய மாவட்டத்தில் நான் ஒன்றுக்கு நான்கு அல்லது ஐந்து மணி நேரம்தான் கிடைக்கிறது. ஒரு வாரம் காலையில். அடுத்த வாரம் மாலை அல்லது இரவு நேரம் என்று மாற்றி, மாற்றி வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த மின்சாரம் தொடர்ந்து கிடைக்குமா, கிடைக்காதா என்ற ஐய உணர்வு விவசாயிகளிடையே ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. வடஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், மின்சாரத்தை நம்பித்தான் பெருவாரியான முறையில் விவசாயம் நடைபெற்று வருகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு அடுத்த படியாக உணவு உற்பத்தியைக் கொடுக்கும் மாவட்டம் வடஆற்காடு மாவட்டம். ஆகையினால் அந்த மாவட்ட விவசாயிகளுக்குத் தட்டுப்பாடு இல்லாமல் மின்சாரம் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விவசாயிகளுக்குத் தேவையானவை ரசாயன உபகரணங்கள் கிடைக்காத ஒரு நிலை இருந்து வருவதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். அதே மாதிரி பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளும் கிடைக்காத ஒரு நிலை இருந்து வருகிறது. இந்த உரையிலும் அதுபற்றிக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. யூரியா போன்ற ரசாயன உரம் வெளி மார்க்கெட்டுகளில் மூட்டை ஒன்றுக்கு ரூ. 130 விலை விற்கப்பட்டு வருகிறது. அப்படி வெளி மார்க்கெட்டுகளில் அதிக விலை கொடுத்து வாங்கி எவ்வளவு காலம் விவசாயம் செய்ய முடியும்? அதே முறையில் பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளையும் வெளி மார்க்கெட்டுகளில், சாதாரண கடைக்காரர்களிடம் அதிக விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. கூட்டுறவு இயக்கங்களின் மூலமாக இந்த ரசாயன உபகரண விநியோகிப்பது என்றாலும், அதிலும் பல ஊழல்கள் ஏற்பட்டு வருவதைப் பார்க்கிறோம். அதை நாம் கண்கூடாகக் கண்டிருக்கிறோம். வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலிருந்து ஆந்திர மாநிலத்திற்கு நான்கு, ஐந்து லாரிகள் உரம் ஏற்றிக்கொண்டு சென்றதாகப் பத்திரிகைச் செய்தியைப் பார்த்தோம். கூட்டுறவு மூலம் கொடுத்தால், சாதாரண விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்குமா என்ற ஐயப்பாடு இருந்து வருகிறது. இது கமிட்டி நாடு பூராவும் பரவலாக இருந்து வருகிற ஒரு நிலைமை. இது அரசாங்கம் விரைவில் ஒரு நல்ல விநியோக முறையைக் கையாள் முன்வர வேண்டும் என்பதைத்தான் காட்டுகிறது என்று பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தற்பொழுது அரசாங்கம் இதில் தவறு செய்கிறது என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். மேலும் உரத் தொழிற்சாலையை வைப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திடம் அனுமதி கேட்டிருக்கிறோம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, இப்பொழுது இருக்கும் கஷ்டத்தை எப்படி நிவர்த்திப்பது என்பதற்கான வழி முறைகள் எதுவும் இங்கே குறிப்பிடப்படவில்லை. இன்றையதினம்

1974 சனவரி 19]

[திரு. எல். பலராமன்]

விவசாயிகள் எல்லாம் பெருவாரியாக ஐ.ஆர். 8, ஐ.ஆர். 20 போன்ற நெற்பயிர்களைப் பயிரிட்டு வருகிறார்கள். அவைகளுக்கு அதிகமான ரசாயன உபகரணங்களை தேவை என்பதை அறிந்தும், அரசாங்கம் அவை போதுமான அளவுக்கு அந்த விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவில்லை. இந்த நிலைமை விவசாயிகளுக்குப் பெருத்த ஏமாற்றத்தையும், இழப்பையும் கொடுக்கிறது என்று கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நீர்நிலைகளை வளப்படுத்துவது சம்பந்தமாக இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பருவ மழையையும், நில நிரையும் கொண்டுதான் நாம் அதிக விளைபொருள்களை உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். கடந்த ஆண்டு கூட இதே வாசகம் ஆளுநர் அவர்களது உரையில் இருந்தது. ஆனால் கடந்த ஆண்டிலிருந்து இந்த ஆண்டு வரை எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. போன ஆண்டு என்ன கூறினார்களோ, அதே அறிக்கையைத் திரும்பவும் கூறியிருக்கிறார்கள். நில நீர் சம்பந்தமாக முயற்சி செய்வோம்; அபிவிருத்தி செய்வோம் என்று மீண்டும் கூறியிருப்பது மிகமிக வருத்தத்திற்குரிய விஷயமாகும். எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், லட்சக் கணக்கான கிணறுகள் இருக்கின்றன. மின்சார மோட்டார்கள் வைத்து நிரை வெளியே கொண்டுவருவதால், தண்ணீர் அதிக ஆழத்திற்குச் சென்றுவிட்டது. மேலும் நீர் கிடைக்குமா என்ற ஐயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய பரிகாரம் செய்ய, இந்த அரசாங்கம் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லையென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தக் குறிப்பிலே சிறு பாசனத்தை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். 'மைனர் இர்ரிக்கேஷன் டேன்ஸ்' என்று கூறப்படும் பாசன நிலைகளெல்லாம் நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் அங்கே தொடங்கப்படும் வேலைகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் நடைபெறுகின்றனவா என்றால் இல்லை. அந்த ஏரிகளுக்குத் தேவைப்படும் பணம் பஞ்சாயத்துகளுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. சாதாரணமாக 10,000 ரூபாய், 15,000 ரூபாய் அளவுக்குத்தான் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் சிறு பாசன ஒதுக்கீடாக அரசு வழங்கியிருக்கிறது. அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு, ஆயிரம் ரூபாய், 500 ரூபாய் என்று ஒவ்வொரு ஏரிக்கும் பெயருக்கு ஒதுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அந்த ஏரிகளை ஆழப்படுத்துவதற்கான திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்கான தொகையை அரசாங்கம் ஒதுக்கவில்லை யென்பதை சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஏரிகளுக்கு மலையிலிருந்து தண்ணீர் வருகிறது. அப்படி தண்ணீர் வந்து நிரம்பும் ஏரிகளை, பழைய காலக் கணக்குப்படி மூன்று மாத ஏரி என்று சொல்லுவார்கள். அது இன்றைக்கு 15 நாள் ஏரியாக இருக்கிறது. நிறைந்தால் மூன்று மாதம் பாயும் ஏரி, இப்போது 15 நாட்களே

[திரு. எல். பலராமன்]

[1974 சனவரி 19]

பாயும் நிலையில் இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு ஏரியில் மண் இருக்கிறது. அப்படி தூர்ந்து போயிருக்கும் ஏரிகளிலுள்ள மண்ணை வாரும் திட்டம் அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. எனவே அந்த ஏரிகளிலுள்ள மண்ணை நீக்கி, அவற்றை ஆழப்படுத்தும் திட்டத்தை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த நடவடிக்கையை அரசாங்கம் நேர்முகமாக எடுத்தாலும் சரி அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலம் எடுத்தாலும் சரி, அது நல்ல முறையில் பயனளிக்குமென்று சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலமாக, சர்க்கிள் கிளஸ்டம் என்று 3 ஆணைகளுக்கு ஒரு முறை ஏரிகளைப் பராமரிக்கும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் ஏதோ இரண்டு குழிகளை வெட்டி, வேலை செய்தோம் என்ற அளவுக்குச் செய்கிறார்களே தவிர, ஆக்கபூர்வமாக வேலை செய்யவில்லை. எனவே அந்தத் திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்படும் பணம், ஆக்கபூர்வமாகச் செலவழிக்கப்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். எனவே சிறு பாசன ஏரிகளை நல்ல முறையில் ஆழப்படுத்துவதற்கு நல்லதொரு திட்டத்தினைத் தீட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் கிராமத்தைப் பொறுத்த வரையில் தளவாய் நாயக்கன் ஏரி என்ற சிறுபாசன ஏரி இருக்கிறது. அது 1969-ஆம் ஆண்டிலேயே முடிவடைந்த ஏரி. ஆனால், அந்த ஏரியில் தண்ணீர் எந்தக் காலவாயில் பாய வேண்டும்; எந்த ஏரியாவுக்குப் பாய வேண்டுமென்பது தெரியவில்லை. அந்த அளவுக்கு செய்த வேலைகள் ஒழுங்குமையாக இருக்கின்றன. மிகவும் வருத்தத்திற்குரியதாக இருக்கின்றது. அந்த ஏரியின் நீர் பிடிப்புப் பகுதிக் காக, ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு இன்னும் நஷ்ட ஈடு வழங்காத நிலையும் வருத்தத்திற்குரியதாக இருக்கிறது. எனவே நிர்வாகத்தில் பல சிக்கல்கள் இருப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும். இருதூற்று ஐம்பது ஏக்கருக்கு அதிகமாக ஆயக்கட்டு உள்ள பகுதியாக இருந்தால், அதைப் பொதுப் பணித் துறை எடுத்துக்கொள்ளலாம். பொதுப்பணித் துறை எடுத்துக்கொள்ள நிபந்தனைகள் இருக்கின்றன. இருதூற்று ஐம்பது ஏக்கருக்குக் குறைவாக உள்ள ஏரிகளைப் பொதுப்பணித் துறைக்கு மாற்றுவதில்லை. 1969 ஆம் ஆண்டு முடிந்த எங்கள் கிராமத்து ஏரிக்கு இன்றைய வரையில் கால்வாய் இல்லை; நீர் பிடிப்புப் பகுதிக்காக விவசாயிகளுக்கு நஷ்ட ஈடு தரவில்லை என்பதை இந்த அவையின் மூலமாக அமைச்சரவர்களுக்குக் கூறிக்கொண்டு, இது குறித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று பணிந்து கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவுத் துறை. கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாக 8 சர்க்கரை ஆலைகளை இந்த மாநிலத்தில் ஏற்படுத்தப் போகிறோம் என்று அறிக்கையிலே கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இருக்கக்கூடிய கூட்டுறவு ஆலைகள்

1974 சனவரி 19]

[திரு. எல். பலராமன்]

நல்ல முறையில் செயல்படுகின்றனவா என்றால், இல்லை. ஆம்பூர் கூட்டுறவு ஆலையின் நிர்வாகம் மிக மிக மோசமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம், ஆளுங் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே அங்கே இயக்குநர்களாக இருக்கிறார்கள். நிர்வாகத்திற்கான ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில், தேர்வு முறை வேண்டாமென்று கூறிவிட்டதால், அங்கே நிர்வாக ஊழல் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதைச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். 1970-71, 1971-72 ஆகிய இரண்டு ஆண்டுகளுக்கான ஆண்டு அறிக்கையை ஒரே ஆண்டு வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையிலே 72 ஆயிரம் பைகளை, ஒரு பை முக்கால் ரூபாய் வீதம் விற்பதில் 54,000 ரூபாய் வந்திருக்கிறதென்று கூறியிருக்கிறார்கள். 72 ஆயிரம் பைகளை விற்பதில் அங்கே ஒரு பெரிய மோசடி நடந்திருக்கிறதென்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எந்த அளவுக்குக் கணக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை, மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள் மூலமாக, இந்த அறிக்கையிலே இருப்பதைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு கூட்டுறவு இயக்கத்தினுடைய ஆண்டு அறிக்கை, அடுத்த ஆண்டு பட்ஜெட்டுக்கு முன்னே வர வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, தங்கள் மூலமாக நண்பர் திரு. பலராமன் அவர்களுக்கு ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விவரமாகத் தகவல் தந்தால், விசாரிக்க ஏதுவாக இருக்குமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இது பை விஷயம்.

திரு. எல். பலராமன் : 17-வது ஆண்டு அறிக்கையில் இருக்கிறது. 1970-71, 1971-72 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான ஆம்பூர் சர்க்கரை ஆலையின் ஆண்டறிக்கையில் 35-வது பக்கத்திலே, 72,000 காலி கோணிப் பைகள் இரண்டாம் தர விற்பனை மூலம் வரவு—ஒரு பை 75 பைசா வீதம் ரூபாய் 54,000 என்று தரப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு : அவைகள் இரண்டாம் தரப் பைகள்.

திரு. எல். பலராமன் : சர்க்கரை ஆலைக்கு கோணிப் பை விற்பது என்பது தொழில் அல்ல. அவர்கள் சர்க்கரையை உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமே தவிர....

(குறுக்கீடு)

கோணிப் பைகளை வாங்கி என்ன செய்வார்கள்? அதிலே சர்க்கரையை அனுப்புவது அவர்கள் தொழிலாக இருக்க வேண்டும். ஒன்று, இரண்டு அல்ல. 72,000 பைகள்....

(குறுக்கீடு)

[திரு. எல். பலராமன்]

[1974 சனவரி 19]

அவர்கள் வாங்குவது புதிய பைகள். இன்றைக்கு அந்தப் பை ஒன்று மார்க்கெட்டில் மூன்று ரூபாய் பெறும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, கூட்டுறவுத் துறையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள்; பிறகு கூட்டுறவு ஆலையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள்; இப்போது கோணிப் பைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு ஆலைகளின் எலெக்ஷன் பற்றியெல்லாம் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. தவறு இருந்தால் கண்டிக்கலாம். நம்முடைய கூட்டுறவு ஆலைகள் எல்லாம் இரண்டு ஆண்டுகளாக நல்ல முறையில் இயங்கி, லாபம் சம்பாதித்து, தனியார் கொடுக்கின்ற விலையைவிட அதிகமாகக் கொடுத்து, நிர்வாகம் நடந்து வருகிறது. இப்போது அவர்கள் சொன்ன மாதிரி கோணி வியாபாரம் செய்வதல்ல. கோணிப் பைகள் கெட்டுப்போனால், அவைகளை விற்கலாம். அவற்றை சும்மா வைத்திருக்கக் கூடாது. 72,000 பைகளை விற்றிருக்கிறார்கள் என்றால், நல்ல பைகளைக் குறைந்த விலைக்கு விற்று விட்டார்களா அல்லது விற்பனை முறை தவறு என்பதைப்பற்றி உறுப்பினர் விவரம் கூறினால், அதைப்பற்றி விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : கோணிப் பைகளை வேறு என்ன செய்வது?

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, சர்க்கரை ஆலையில் சர்க்கரை உற்பத்தி செய்வதுதான் வேலையாக இருக்கும். வெளியிலேயிருந்து பைகளை வாங்கி அவர்கள் சர்க்கரையை நிரப்பி வெளியே அனுப்புவதுதான் சர்க்கரை ஆலைகளின் வேலையாக இருக்கும். ஒரு தூறு, ஐந்து அல்லது ஆயிரம், இரண்டாயிரம் பைகள் கெட்டுவிட்டன என்று சொன்னாலும் கூட நாம் ஒத்துக்கொள்வோம். 72 ஆயிரம் பைகள் என்றால், அங்கே ஏதோ தவறு நடந்திருக்கிறது. இது போன்று பல தவறுகள் அந்த சர்க்கரை ஆலையிலே நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதிலே நானும் ஒரு நிர்வாகி...

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நாங்களும் அங்கத்தினரிடம் அதைத் தான் கேட்கிறோம். என்ன தவறு என்று சொன்னால், நாங்கள் விசாரிக்கின்றோம். வருடத்திற்கு லட்சக்கணக்கான டன் சர்க்கரையை உற்பத்தி செய்கிறோம். உற்பத்திக்கு ஏற்றவாறு சாக்குப் பைகளை வாங்குகிறோம். புதியதை வாங்கி பழையதை விற்றுவிட்டார்களா? மோசமாக இருந்த சாக்குப் பைகளை விற்றுவிட்டார்களா? அதிலே என்ன தவறு என்று சொன்னால் விசாரிக்கலாம். சிற்றதே தவறு என்று சொன்னால், நாங்கள் எப்படி அதைத் தவறு என்று ஒப்புக்கொள்ள முடியும்?

1974 சனவரி 19]

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட்டுப் பேசுகிறார்கள். நானும் அங்கு ஒரு நிர்வாக இயக்குநராக இருந்தவன். அங்கே இது போன்ற ஸ்டோர்ஸ்களை பரிசீலிப்பதிலும் இருந்திருக்கின்றேன். அந்த முறையில் பார்க்கும்போது 75 பைசாவுக்கு இன்றைக்கு மார்க்கெட்டிலே எந்தக் கோணிப் பையும் கிடைக்காது. இதிலே ஏதோ பெரிய தவறு நடந்து தான் இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அந்தத் தவறு என்ன என்று விளங்கச் சொல்லுங்கள்.

திரு. எல். பலராமன் : அதிக விலைக்கு வாங்கிய பைகளை குறைந்த விலைக்கு விற்ப்பிருக்கிறார்கள். அதுவும் ஒன்று இரண்டு பைகள் அல்ல, ஆயிரம் இரண்டாயிரம் பைகள் அல்ல, 72 ஆயிரம் பைகள். இதை ஒரு உதாரணமாகத்தான் நான் கூறுகிறேன். அந்த 72 ஆயிரம் பைகளை விலை குறைத்து விற்பதனால் நஷ்டம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். அந்த நஷ்டத்தைப் பார்க்கும்போது, மிகவும் வருத்தமாகவும், வேதனையாகவும் இருக்கின்றது. இது போன்ற கணக்குகள் எல்லாம் இருக்கின்றன.

திரு. கே. ராஜாராம் : சர்க்கரைப் பையாக வாங்கினார்களா, சிமிண்ட் பையா என்ற குறிப்பு இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : சர்க்கரைப் பைகளா, சிமிண்ட் பைகளா என்ற விவரம் அங்கத்தினர் படித்த குறிப்பில் தெரியவில்லை. அவைகள் சிமிண்ட் பைகளாகவும் இருக்கலாம். ஆம்பூர் மில் புதிய மில். அதனுடைய எக்ஸ்பான்சனாக்காக வாங்கியதாக இருக்கக்கூடும். அவர் அறிக்கை ஒன்றைக் குறிப்பாக வைத்துக்கொண்டு பேசுகிறார்கள் என்று நினைக்கின்றேன். அதில் விளக்கமாக இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அறிக்கையை வைத்துத்தான் பேசுகிறார்கள். ஊகத்திலே கொஞ்சம் கொஞ்சம் கலந்து பேசுவது வழக்கம். அப்படிப் பேசியிருக்கின்றார்கள் என்று நினைக்கின்றேன். அதைப்பற்றி விசாரிக்கலாம். அங்கத்தினர் அவர்களேகூட தனியாக ஒரு கேள்வி போட்டால், தவறு இருந்தால், நிச்சயமாக விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

திரு. எல். பலராமன் : கூட்டுறவுத் துறையிலே இது போன்று இருக்கக் கூடிய நிர்வாக ஊழலைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் கண்காணிப்பாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1974 சனவரி 19]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நீங்கள் பொதுவாகச் சொல்கிறது ஏதாவது Particular ஆக இருந்தால், specific ஆக இருந்தால், சொல்ல வேண்டும். ஊழல், ஊழல் என்று சொல்லிக்கொண்டே போனால் எப்படி?

திரு. எல். பலராமன் : தலைவர் அவர்களே, 72 ஆயிரம் பைகள் விற்பிறுக் கிருர்கள் என்றால், அதிலே ஏதோ தவறு நடந்துதான் இருக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்கிறேன்.

(குறுக்கீடுகள்)

இல்லை. நான் விட்டுவிடுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதிக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். இருந்தாலும், கூட்டுறவுத் துறையிலே இது போன்ற நிலைமைகள் மேற்கொண்டு ஏற்படாமலிருக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் பணிந்து கேட்டுக் கொள்கிறேன். 8 அல்ல, 80 மில் இருப்பதனால், மக்களுக்கு அவை நன்மை பயக்கக்கூடியவையாக கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்க வேண்டுமென்றுதான் நான் பணிந்து கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இதில் சங்கடங்கள் வருவதற்குக் காரணம், அரசினர் கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன் நிர்வாகிகளை நியமிப்பது தான் என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அவைகளை யெல்லாம் தவிர்க்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு நியமிக்கக் கூடாதென்று சொல்வதை நாங்கள் தடுக்க விரும்பவில்லை. கூட்டுறவுத் துறையில் சர்க்கரை ஆலைகள் மோசமாக நடத்தப்படுகிறது என்பது உறுப்பினருடைய கருத்தா? ஆம்பூர் சர்க்கரை ஆலையிலே தனியார் ஆலைகளைவிட போனஸ் அதிகமாகக் கொடுக்கிறோம். ரூபாய் 110 வரை ஏராளமாக போனஸ் கொடுத்திருக்கிறோம். அப்படி ஒவ்வொரு ஆலையையும் நாங்கள் வெற்றியோடு தான் நடத்திக் காட்டி வருகிறோம். இது மோசம் மோசம் என்கிறீர்கள். நன்றாக நடக்கின்றதையே மோசம் மோசம் என்று சொல்வது நல்லதல்ல.

திரு. எல். பலராமன் : நமது மாநிலத்தில் முதல் தரமான ஆலை ஆம்பூர் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை என்பதையும், நல்ல ரெகவரி, உற்பத்தியாளர்கள் மூலமாக நல்ல சர்க்கரை கட்டுமானம் நமது மாநிலத்தில் உண்டு என்பதையும் நாங்கள் அறிவோம் என்று நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய பெருமிதத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த அளவுக்கு உற்பத்தியாளர்கள் நல்ல முறையில் பாடுபட்டு சர்க்கரை உற்பத்தி செய்கிறார்கள்.

1974 சனவரி 19]

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள், இந்த ஆலையிலே முன்னாள் மெம்பராக இருந்தார்கள் என்று சொல்கின்றார்கள். அவர் இருந்தபோது விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு கரும்புக்கு டன்னுக்கு என்ன விலை கொடுத்தார்கள்? இந்த வருடம் டன்னுக்கு ரூ. 110 கொடுத்திருக்கின்றார்கள். அவர்கள் நல்ல நிர்வாகிகளாக இருந்தால், இதைவிட அதிகம் கொடுத்திருக்கவேண்டுமே. என்ன கூடுதலாகக் கொடுத்தார்கள்?

திரு. எல். பலராமன் : நாங்கள் நிர்வாகத்தில் இருந்தபோது சர்க்கரையின் விலை குறைவு. நாங்கள் கொடுத்த கரும்பினுடைய விலையும் குறைவு என்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய விலையைப் பார்க்கும் போது, இன்றைக்குக் கொடுத்திருக்கின்ற விலை போதாது என்றுதான் நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு இந்த அவையின் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. காட்டீர் கோபால் : அப்போது தொழிலாளர்களுக்குத் தரப்பட்ட போனஸ், இப்போது தரப்பட்டு வருகின்ற போனஸ் பற்றிய விவரம் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. எல். பலராமன் : இன்றைக்கு தொழிலாளர்களும், உற்பத்தியாளர்களும் இரண்டற கலந்துகொண்டு நல்ல முறையில் இயக்குவதனால், ஆலைகள் லாபகரமாக ஓடுகின்றன. அதை மதிப்பிற்குரிய தொழில் சங்கத் தலைவரான திரு. காட்டீர் கோபால் அவர்களுக்கு அவைத் தலைவர் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நன்றாக நடக்கிறது என்று ஒப்புக்கொண்டதற்கு நன்றி. நாங்கள் நடத்துகிறோம் என்பதுதான் உங்களுடைய குறை. (அவையில் சிரிப்பு)

திரு. எல். பலராமன் : அங்கே தொழில் செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கும் உற்பத்தியாளர்களுக்கும் அதிகப்படியான வேலையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று போராடிக்கொண்டிருக்கின்றோம். அது அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய போனஸை குறைவாகவோ மதிப்பீட்டில் குறைவாகவோ கொடுக்கக்கூடாது என்றுதான் அவைத் தலைவர் மூலம் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூட்டுறவுத் துறை ஆலைகளை நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டுமென்றுதான் நான் இங்கே பணிவன் புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எல். பலராமன்]

[1974 சனவரி 19]

அடுத்து, துணி நெசவாளர் பிரச்சினைபற்றி இங்கே கூறினார்கள். நெசவாளர்கள் கடந்த 4, 5 மாதங்களாக நூல் கிடைக்கவில்லை, நூல் கிடைக்கவில்லை என்று இருந்தார்கள். ஆனால் இன்று நூல் கிடைத்தாலும் தொழில் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலை வந்திருப்பதைப் பார்க்கிறபோது, இதற்குக் காரணம் இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை தான். இந்தக் கொள்கையால் தொழிலாளர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு மோசமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். நாம் முன்பெல்லாம் அமெரிக்காவுக்கு 'பிளீச்சிங் மெட்ராஸ்' என்ற துணிகளை அனுப்பினோம். ஆனால் இன்று அதில் குறைபாடுகள் கண்டதன் காரணமாக அதை வாங்க மறுத்துவிட்டார்கள். ஜப்பானுக்கும், பங்களா தேசத்திற்கும் நாம் ஏற்றுமதி செய்துகொண்டிருந்தோம். அங்கெல்லாம் அதை வாங்க மறுத்ததன் காரணமாக இந்த நிலை நெசவாளர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அதன் தரம் குறைந்ததன் காரணமாக அத்துணிகளை நம் மாநிலத்திலிருந்து வாங்க மறுத்திருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமையின் காரணமாக இங்கு நெசவுத் தொழிலாளர்கள் தொழில் இல்லாத நிலைமையில் இருக்கின்றார்கள் என்று குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். இது போன்ற நிலைகள் எல்லாம் இல்லாமல் இந்தத் துணிகளை தரமுள்ள துணிகளாக அனுப்பி நம்முடைய ஏழை எளிய நெசவுத் தொழிலாளர்களை ஊக்குவிப்பதற்கு ஆக்கபூர்வமான வழியில் அரசாங்கம் செயல்பட வேண்டுமென்பதைப் பணிந்து இந்த அவையில் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களில், “கடு விரைவுத் திட்டம்”, “கிராஷ் புரோகிராம்” என்ற ஒரு திட்டத்தை மத்திய அரசு மூலம் வகுத்துத் தந்திருக்கின்றார்கள். இந்த “கடு விரைவுத் திட்டம்” காரணமாகப் பலர் வேலை இழந்திருக்கிறார்கள். சிலர் மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர், இந்தத் திட்டத்தின் காரணமாக, நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றார்கள். மத்திய அரசில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் நிறுத்திவிட்டாலும், அடுத்து உள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் மாறுதல் செய்து அங்கெல்லாம் வேலை செய்கிறார்கள். ஆரம்பத்திலிருந்தே பணி செய்த தொழிலாளர்கள் என்று இருந்தாலும், இங்கே வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டு, அவர்கள் நடுத்தெருவில் நிற்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது, பரிதாபமான நிலையாக இருக்கின்றது. இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு அரசு உத்தரவிட வேண்டுமென்றும் அவர்களுக்கெல்லாம் ஆக்கபூர்வமான மாற்றுவேலை கிடைக்கச் செய்வதற்கான ஒரு திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்றும் அவைத் தலைவர் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 சனவரி 19]

[திரு. எல். பலராமன்]

குறிப்பாக, ஒட்டுமொத்தமாகக் கூடுவேண்டுமென்றால், கிராமப்புறங்களை இந்த அரசு புறக்கணிக்கின்றது. பெருவாரியாக உள்ள மக்கள் கிராமப்புற மக்கள் தான். அவர்கள் ஏழை எளிய மக்கள், விவசாய மக்கள். அந்த மக்களை இந்த அரசு புறக்கணிக்கின்றது. ஏதோ மேனேஜ்மென்ட்கித்தனமாக நகர்ப் புறங்களை அலங்காரமாகச் செய்துவிட்டால், நம்முடைய ஆட்சிக்குப் பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்று நினைத்து, நீங்கள் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றீர்கள். ஆனால் கிராமப்புறங்களிலே இருக்கக்கூடிய சாதாரண விவசாய மக்களுக்கு, ஏழை மக்களுக்கு தொழில் அபிவிருத்திக்கு என்ன திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார்கள் என்றால், ஒன்றுமில்லை. இன்றைக்கு காந்திய வழியில் கிராமப் புறங்களில் வேலைவாய்ப்புத் திட்டங்களை சாதாரண ஏழை மக்களுக்காக உருவாக்குகின்ற நிலைமை பரிசீலனையில் இருக்க, இந்த நேரத்தில் இந்த அரசாங்கம் என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறது என்பது இந்த உரையிலே எங்கேயும் காணப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு கூறிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

அதே போன்று பஞ்சாயத்து யூனியன்களை அபிவிருத்தி செய்தால் தான் இந்த நாட்டு ஏழை எளிய மக்கள், கிராமப்புற மக்கள் வாழ முடியுமென்ற நிலைமைக்கேற்ப அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் அபிவிருத்திக்கு ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களுக்கு காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே கொடுக்கப்பட்ட மரியாதைகள், கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரங்களெல்லாம் இந்த ஆட்சியிலே பிடுங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்றைக்கு நீங்கள் மாநில சுயாட்சி என்றும், எங்களுக்கு என தனி அதிகாரம் வேண்டுமென்றெல்லாம் கூறிக்கொண்டுள்ள நிலைமையில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு உள்ள அதிகாரங்களைப் பிடுங்கி அவைகள் ஏதோ பொம்மைகள் போன்று, செயல்பட்டுக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது, அது மிகவும் வருத்தத்திற்குரியதாக இருக்கிறது. அதற்கென அதிகமான ஒதுக்கீடுகளைச் செய்து, அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களெல்லாம் நல்ல முறையில் செயல்பட ஆக்கபூர்வமான திட்டங்களைத் திட்ட வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு இந்த அவையின் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அவையில் நீங்கள் கூறியுள்ள குறைகளெல்லாம் ஒன்றே தான். மத்திய அரசைச் சாடியிருக்கிறீர்கள். மத்திய அரசாங்கம், மத்திய அரசாங்கம் என்று எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய அரசாங்கத்தை மிரட்சிக் கண்ணோடு சாடியிருப்பதைப் பார்க்கும்போது, நீங்கள் பிரச்சினையை நேராக அணுக முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறீர்கள் என்று தெரிகிறது. எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய அரசாங்கம் என்று சொல்கிற நிலையைப் பார்க்கும்போது, ஆட மாட்டாதவன் கூடம் சரியில்லை என்று சொல்லும் நிலைக்கு நீங்கள் நிர்வாகத் திறன் இல்லாதவர்கள், ஆகவே

[திரு. எஸ். பலராமன்]

[1974 சனவரி 19]

மத்திய அரசைக் குறை கூறிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்ற நிலையைக் கூறி, ஆளுநர் அவர்கள் உரை தெளிவாக, மக்களுக்குப் புதிய வாய்ப்பை உண்டாக்கக் கூடிய முறையில் அமைந்திருக்கும் என்று எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக இருந்தாலும், அவர் உரைக்கு நன்றி கூறி என் திருத்தங்களை வலியுறுத்தி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் உரையின் மீது நன்றியறிவிப்புத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசுகிற முகத்தான் நானும் இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்ல விழைகிறேன். இன்று நம்முடைய மாநிலத்திற்குப் பக்கத்திலே உண்டான நிலைமைகள் எவ்விதம் இருக்கின்றன, என்ன விதமான சூழ்நிலைமைகள் இருக்கின்றன, என்ன விதமான குழப்பங்கள் இருக்கின்றன என்று பார்க்க வேண்டும். கண்ணீர்ப்புகை ஒரு பக்கம், துப்பாக்கிச் சூடு ஒரு பக்கம், அதற்கும் மேலே கண்ட கண்ட இடங்களிலெய்யெல்லாம் வன்முறைச் செயல்கள், தீ வைத்தல், கொள்ளையடித்தல், இரயிலில், லாரிகளில் போகிற தானியங்களைக் கொள்ளையடித்தல் இப்படி மற்ற மாநிலங்களில் நிலைமை. சாதாரணமாக இங்கே அரிசியின் விலை என்ன? பக்கத்து மாநிலங்களில் அவர்களுடைய உணவு தானியங்கள், அரிசி உள்ளிட்ட பொருள்களின் விலை என்ன, அங்கே கடைகளிலே போய்ச் சூறையாடவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைப் பார்க்கும்போது, நம்முடைய மாநிலத்திலே அமைதி நிலவி வருகிறது என்று சொல்ல வேண்டும். பத்திரிகைகளில் பத்தி பத்தியாக முதல் பக்கத்திலிருந்து கடைசி பக்கம் வரையிலும், 8 காலத்திற்கு ஆரம்பிக்கிற இடத்திலிருந்து கடைசி பக்கத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடுபவர் என்று போடுகிற வரையிலும் மாநிலங்களில் தினந்தோறும் ஸ்டிரைக், கண்ணீர்ப்புகை, குண்டு வீச்சு, இப்படியாக தினந்தோறும் நடந்துகொண்டிருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. நமது மாநிலத்தில் ஒரு கட்டுப்பாடு, ஒழுங்கு, அமைதி நிலவி வருகிறது. அதற்கு அடையாளமாகத்தான் ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே இன்று விஸ்தாரப் படுத்தப்பட்டுச் சொல்லாமல் சுருக்கமாக, அழகாக, இந்த மாநிலத்தின் நிலைமை வெகு தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான் கேட்கிறேன், வட புலத்திலே இவ்வளவு சச்சரவுகள் ஏற்பட்டதே, அதிலே ஒரு பாதி கூட இங்கே இல்லையே. அப்படி இவ்வளவு தூரம் சமாளித்தது யார்? இங்கே அங்கு நடப்பதில் கால் வாசி கன்ப்யூஷன் இல்லையே. இவ்வளவு நல்ல நிலையில் உள்ளபோது, ஏன் பேச வேண்டும்?

MR. CHAIRMAN : As a Member of the Opposition he can make certain allegations and we cannot deprive him of his right to do so.

1974 சனவரி 19]

THIRU S. T. ADITYAN : Yes, Sir. It is the right of every Opposition Party member to allege certain irregularities. In fact, the Opposition would lose its meaning, were it not to oppose. I am trying to answer a few points. One of the points is that this disease that has been pointed out is not at all peculiar to the Southern part of this country but that it is prevalent all over the country. Not only prevalent all over, but it is more acute in other places. Therefore, the cause has to be found not in the administration in the southernmost State but in the administration common to everybody.

திரு. கே. ராஜாராம் : தமிழில் ஆரம்பித்தார். ஆங்கிலத்திற்குப் போயிருக்கிறார்.

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன் : இன்றிருக்கிற சூழ்நிலையிலே நமது பக்கத்து நாடுகளிலே எந்த விதமாக இருக்கிறதென்றால், பக்கத்து நாடுகளிலே மத்திய ஆசியாவில் ஒரு சண்டை நடந்தது. அதனால் எல்லா இடங்களிலும் ஒரு அதிர்ச்சி. முக்கியமாக பியூயல், மண்ணெண்ணெய், கிடைக்காத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. வெகு தாராளமாகக் கொடுக்கச் சம்மதிக்கிற நாடுகள் கூட ஏற்கெனவே உண்டான விலைக்கு 3 மடங்கு, 5 மடங்கு கொடுங்கள் என்று சொல்கிற நிலைமை, நமக்கு வெகு தாராளமாக நன்மை செய்கிறோம் என்று சொல்கிற நாடுகள் இப்படிச் சொல்கிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே தான், நம் நாட்டில் இன்றைக்கு முக்கியமாக ஒரு பெரிய பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதாவது 'பவருக்கு'ப் பஞ்சம். மின்சாரத்திற்குப் பஞ்சம். அந்த மின்சாரத்திற்குப் பதிலாக வேறு விதமாக எண்ணெய்களைப் போட்டு எரித்து சக்தியை உற்பத்தி செய்துகொள்ளலாம் என்று பார்த்தால், அவைகளுக்கு விலை ஜாஸ்தி. எட்டிப் பிடிக்க முடியாத நிலைமையில் விலைவாசி ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது.

ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள். "ஒருவன் தன்னுடைய நிழலைத் தாண்டிப் பிடிக்க முடியுமா?" என்று. நாம் எவ்வளவு வேகமாக ஓடுகிறோமோ அவ்வளவு வேகமாக நம் நிழலும் ஓடும். ஆகவே தான் தன்னுடைய நிழலைத் தாண்டிப் பிடிக்க முடியாது என்பார்கள். எப்படி ஒருவன் தன்னுடைய நிழலைத் தாண்டிப் பிடிக்க முடியாமல் தத்தளித்துக்கொண்டிருப்பானோ அதே போல நாடு தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கிறது. நான் இரண்டொரு முறை சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த விலைவாசி உயர்ந்ததற்கு உண்மையான காரணம், பலர் பல விதமாகச் சொன்னாலும் கூட, நாசிக் என்ற ஊர் இருக்கிறதே அங்குள்ள அச்சாபீஸ் பண்ணுகிற வேலையே தவிர வேறு இல்லை. இது மத்திய

[திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்]

[1974 ஜனவரி 19]

சர்க்காரிடத்தில் இருக்கிறது. நினைத்தபடி விலைவாசி ஏறுகிறதே என்று கேட்டால், அதற்கு நான் சொன்னபடி இஷ்டப்பட்ட போதெல்லாம் தானே அச்சடித்துத் தள்ளுகிறார்கள். ஒவ்வொரு வருஷமும் டெபிசிட் பட்ஜெட்டு போட்டுக்கொண்டு நோட்டை அச்சடிக்கிறார்கள். இந்த டெபிசிட் பட்ஜெட்டிங் தான் விலைவாசி ஏறுவதற்குக் காரணம். நோட்டை அச்சடித்துத் தள்ளுவதானால் நோட்டுகள் எவ்வளவு அதிகப்படுகின்றனவோ அவ்வளவு தூரம் பொருள்கள் உற்பத்தி ஏறினால் தான் ஓரளவு ஒன்றுக்கொன்று சமகை இருக்கும். பொருள்கள் உற்பத்தி குறைவாக இருக்குமானால், நோட்டுகள் அதிகமாகும் பட்சத்தில், நோட்டுகளின் மதிப்பு குறையும். நோட்டுகளுக்கு உண்டான வழக்கம் பொருள்களைத் தூத்தி ஒடும். அப்படித் தூத்தி ஒடுகிற போது பண வீக்கம் ஏற்படுகிறது. பண வீக்கம் என்று சொல்லப்பட்டாலும், பணத்தினுடைய மெலிவு என்று தான் அர்த்தம். பணம் மெலிந்து போகிறது. ஏற்கெனவே இருக்கிற விலைவாசி மேலும் அதிகமாக ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது.

நமக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற மலாய் நாட்டிலே ஜப்பானியர்கள் அந்த நாட்டைப் பிடித்துக்கொண்டு நோட்டுகள் அச்சடித்தார்கள். அங்கே கடைசியாக வந்த நிலைமை என்னவென்றால், ஒரு பென் ஒரு கூடை முட்டையை விற்கப் போனவன் அதே கூடையிலே கூடை நிறைய நோட்டுகளைக் கொண்டு வந்தான் என்ற விதமாகப் போய்விட்டது. ஒரு முட்டையினுடைய விலை 100 டாலர், ஆயிரம் டாலர் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டது. இந்த விதமான நிலை இந்தோனேஷியாவிலும் ஏற்பட்டது. இதே விதமாக பிரான்சில் நடந்தது. அங்கே ஒரு நாள் 100 பிராங்க் ஒரு பிராங்க் என்று சொல்லவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது.

இப்படி இங்கு விலைவாசி ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்று நன்றாக யோசித்துப் பார்க்கும்போது, விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணம் என்னவெனும் தமிழ் நாடு நிர்வாகம் அல்லவே அல்ல. எப்படி உடம்பில் ரத்தம் கெட்டுவிட்டால் உடம்பு பூராவும் கெட்டு விடுகிறதோ அப்படி, நாடு பூராவும் கெட்ட ரத்தம் மாதிரி, இந்த நோட்டுகள் சுற்றி வருகின்றன. இப்படி இந்த நாட்டில் மானடரி சர்க்குலேஷன் கெட்டுப் போயிருக்கின்றது. இதுதான் முக்கிய காரணம். தலைவரவர்களே, நான் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன், அதையே மீண்டும் இப்போது திரும்பச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. நாம் சாதாரணமாக ஒரு கோடி ரூபாயில் திட்டம் போடுகிறோம் என்றால், அதை முடிப்பதற்கு நான்கு அல்லது ஐந்து ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இந்த நான்கு அல்லது ஐந்து ஆண்டுக் காலத்தில் முதலில் நாம் போட்ட திட்ட மதிப்பு ஒரு கோடியிலிருந்து பொருள்களின் விலை உயர்வால் ரூபாய் மூன்று கோடிக்குப் போய்விடுகின்றது. இப்படி விலையேறி விடுகின்றது, திட்டத்தின்

1974 சனவரி 19]

[திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்]

முதல் மதிப்பும் மூன்று மடங்குக்கு ஏறிவிடுகின்றது என்றால் அதற்கு ஜவாப் தாரி யார்? முதலில் போட்ட திட்டம் ஒரு கோடி. ஆனால் அதை 'ரிவைஸ்' பண்ணும்போது ரூபாய் மூன்று கோடி என்று ஆகும்போது, அதிகமாகி விட்ட இந்த இரண்டு கோடி ரூபாயை யார் கொடுப்பது? மத்திய அரசுதான் கொடுக்க வேண்டும். வேறு யாருமில்லை. ஆகவேதான் மத்திய சர்க்கார் பேரிலே குறை சொல்லுகிறோம்.

'நோட்டுக்களை'ப் புதிதாக அச்சடிக்கும்போது, மாநிலங்களைக் கவனிக் காமல், மாநிலங்களோடு கலந்து பேசாமல் அவர்களுடைய இஷ்டப்படி அடித்து விடுகின்றார்கள். இதனால் புதிதாக 'இன்ஃப்ளேஷன்' ஏற்பட்டுவிடுகிறது. இப்படி புதிதாகப் பண வீக்கம் என்று வரும்போது, அது டெல்லியில் மட்டும் ஏற்படுவதில்லை. அந்தப் பண வீக்கக் கோளாறு தமிழ் நாட்டுக்கும் வருகின்றது, வங்காளத்துக்கும் வருகின்றது, ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் வருகின்றது. ஆகவே மாநிலங்கள் எல்லாம் கஷ்டப்படுகின்றன. இப்படி மாநிலங்களைக் கவனிக்காதபடி, அவர்களைக் கலந்து பேசாமல் புதிதாகப் பண வீக்கத்தை உண்டுபண்ணக்கூடாது. இதை ஒரு 'கன்வென்ஷ'னாக ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் இதை ஒரு மாபக ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் இன்று நமது அரசியல் அமைப்பில் இதற்கு வழியில்லை. இஷ்டப்படி நோட்டுக்களை அடித்துக்கொள்ளும் அதிகாரம் மத்திய சர்க்காரிடம் இருக்கின்றது என்பது உண்மை. ஆனால் இப்படி நோட்டுக்களை அடிப்பதால் டெல்லியில் மட்டுமில்லாமல் நாடு முழுவதும் கஷ்டங்கள் ஏற்படுவதால், இந்த விஷயத்தில் மாநில அரசாங்கங்களைக் கலந்துகொள்ளாதபடி இதைச் செய்யக் கூடாது என்ற மரபை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் சொல்லுகிறேன். இது நமது மத்திய சர்க்காரிடம் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டிய விஷயம்.

இது மட்டுமில்லை. சமீபத்தில் ஏற்பட்டுள்ள பண வீக்கத்தின் நெருக்கடி காரணமாக கடன்கள் கொடுக்கின்றதை நிறுத்தியிருக்கின்றார்கள். 'க்ரெடிட் ஸ்கீம்ஸ்' என்று சொல்லி அதை நிறுத்தியிருக்கின்றார்கள். இன்றைக்கு தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள சிறு சிறு தொழிலதிபர்கள் இப்போது மிகவும் கசக்கிப் பிழிந்தெடுக்கப்படுகின்றார்கள். 'ஸ்கீம்ஸ்' என்பது சரியான வார்த்தைதான். சக்கையாகப் பிழிந்தெடுக்கப்படுகின்றார்கள். கடன் கொடுப்பதில்லை. அது மட்டுமில்லை. கச்சாப்பொருள்கள் கிடைப்பதில்லை. கிடைத்தாலும் அவற்றை உபயோகித்து உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த எலெக்ட்ரிக் ஸ்டிக் கிடைப்பதில்லை. இவ்வளவும் கிடைத்தாலும் கடைசியில் தொழிலாளர்கள் தகராறு. என்ன பண்ணுவது?

[திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்]

[1974 சனவரி 19]

இந்தத் தொழிலாளர்கள் தகராறு சம்பந்தமாக ஒரு வார்த்தையைத் திட்ட வட்டமாகச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்தத் தொழிலாளர் தகராறு வருவதற்கே அடிப்படைக் காரணம், திரும்பத்திரும்ப மத்திய சர்க்கார்தான் என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கின்றது. எவ்வளவு பொருள் உற்பத்தியாகின்றது, எவ்வளவு பொருள் இருக்கின்றது என்று பார்த்து கொடுக்கப்படும் சம்பளத் தையும் அதனோடு இணைக்கும்படி ஒரு தொடர்பு இருக்க வேண்டும். 'வேஜ் ப்ரைஸ் பாஸிஸி' என்று ஒன்று இருக்க வேண்டும். நாட்டிலுள்ள பொருள் உற்பத்திக்கும் கொடுக்கப்படும் சம்பளத்திற்கும் ஒரு தொடர்பு இருக்க வேண்டும். இந்தத் தொடர்பை முதன் முதலாக அறுத்ததே மத்திய சர்க்கார்தான். அவர்களுடைய நிறுவனங்களிலே ஏற்படும் தொழில் தகராறுகள், போதும் என்ற உணர்ச்சி இல்லாத ஒரு நிலைமை, மத்திய சர்க்காரிலிருந்து கிழேவரையில் வந்துகொண்டிருக்கின்றது. சமீபத்தில் சில வாரங்களுக்குள் எல்.ஐ.ஸி. யில் ஏற்பட்டுள்ள தகராறு எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். 'இதற்கு மூல காரணம் யார்? எல்.ஐ.ஸி. காரர்கள் தகராறு என்று ஆரம்பித்தால், அது அதோடு நிற்குமா என்று பார்க்க வேண்டும். அது பாங்குகளுக்குப் போகாதா? அங்கே வந்தால் 'நாம் மட்டும் ஏன் சம்மா இருக்க வேண்டும்? நமக்கும் அதிகம் வேண்டாமா?' என்று அதற்கு அடுத்தபடி உள்ளவர்கள் கேட்காமல் இருப்பார்களா? ஆகவே இவ்வளவுக்கும் ஒரு வழி ஆளுநர் அவர்கள் தங்கள் உரையில் 14-வது பக்கத்தில் 22-வது பாராவில் மிக அழகாகச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.

We have reiterated before many commissions including the sixth Finance Commission the urgent necessity to evolve a national wage price policy. சம்பளம், அதேவிதமாகத் தொழில் உற்பத்திப் பொருள்களின் விலை ஆக இந்த இரண்டும் இணைக்கப்பட்டு நாடு முழுவதும் ஒரே கண்ணோட்டத்தோடு புதியதொரு சம்பளம்-விலைகள் பற்றியதொரு கொள்கை உருவானாலொழிய, நாட்டிலே தொழிலாளர்கள் கஷ்டம் ஒருக்காலத்திலும் நிவர்த்தியாகப் போவதில்லை.

தலைவரவர்களே, இன்னும் ஒன்றைச் சமீபத்தில் பார்த்தோம். நமது மாநிலத்திலே மின்சாரத் தட்டுப்பாடு என்று வந்த நேரத்தில், முன்னேற்பாடாக இதைச் செய்யவில்லை, அதைச் செய்யவில்லை, வேண்டிய அளவிற்கு நிலக்கரியை சேமித்து வைத்திருக்க வேண்டும், ஆனால் தவறிவிட்டார்கள் என்று ஒரே கூச்சல், கூப்பாடு, போராட்டங்கள்—இவ்வளவு அவ்வளவு என்று சொல்ல முடியாது. நமது மாநில அரசு ஏதாவது சிறு தவறு செய்துவிட்டது என்ற எண்ணம் வந்துவிட்டால், உடனே அதற்காக போராட்டம் என்று ஆரம்பிக்கின்றார்கள். நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன், கொஞ்ச நாளைக்கு முன்பு

1974 சனவரி 19]

[திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்]

நமது பகுதிகளிலே பல ரயில்களை நிறுத்திவிட்டார்கள், போதிய நிலக்கரி கிடைக்கவில்லை என்று. தினசரி 3,000 டன் நிலக்கரி நமது தென் பிராந்திய ரயில்வேக்கு வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகின்றது. ஏன் இதைச் சேமித்து வைத்திருக்கக்கூடாது? ரயிலை ஏன் நிறுத்திவிட்டார்கள்? இன்னும் திருநெல்வேலி, திருச்செந்தூர் பகுதிகளிலே ரயில்களை விடவில்லை. இன்னும் அதே நிலைமை. காரணம்? நிலக்கரி இல்லை. நிலக்கரி ஏன் இல்லை? நிலக்கரிச் சுரங்கங்கள் யாரிடம் இப்போது இருக்கின்றன? மத்திய சர்க்காரிடம்தான் இருக்கின்றன. நிலக்கரிச் சுரங்கங்களையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்ட பிறகு, நிலக்கரி இல்லை, ஆகவே ரயில் ஓடவில்லை என்றால், இதற்குப் பொறுப்பு யார்? இதற்குக் கறுப்புக் கொடி காட்டுகின்றவர்கள் இல்லை. இதற்காகச் சண்டை பிடிக்கின்றவர்கள் இல்லை. இதற்காக பஸ்கள் மீது கல்லெறிபவர்கள் இல்லை. ஆனால் இதிலே ஆயிரத்திலே ஒரு பங்கு தவறை மாநில அரசாங்கம் செய்து விட்டதாக ஒரு எண்ணம் வந்துவிட்டாலே, உடனே என்னென்ன பிரமாதமாகக் கொட்டை எழுத்துக்களிலே எழுதுவார்கள்? எவ்வளவு கறுப்புக் கொடி காட்டுவார்கள்? ஆனால் இன்றைக்கு அதையெல்லாம் கானோம். இப்படி மாநில சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் மட்டும் நடப்பது ஏன்? மத்திய சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில், ஏன் நடக்கவில்லை என்று பார்த்தால், இப்படிப்பட்ட வன்முறைகள் எல்லாம் அரசியல் சம்பந்தப்பட்டவர்களால் ஏற்படுகின்றது என்பது தெள்ளத் தெளிவாக, பட்டப் பகல் போல் தெரிகின்றது. மத்திய சர்க்கார் தவறு செய்தால் யாரும் கண்டுகொள்ளுவதில்லை. மாநில சர்க்கார் தவறு செய்துவிட்டது என்ற எண்ணம் வந்துவிட்டாலே உடனே கிளர்ச்சிகள், இதற்குக் காரணம் கிளர்ச்சி செய்கின்றவர்கள் வேறு, தொழிலாளர்கள் வேறு என்று தெரிகின்றது.

அடுத்து, உழைப்பவர்களுக்கு, குறிப்பாக விவசாயிகளுக்கு ஏதாவது இந்த அரசாங்கம் நன்றி செலுத்தியிருக்கின்றதா என்று கேட்டார்கள். உண்மை. நன்றி என்பது வாயால் சொல்லித் தெரியவேண்டிய ஒன்று அல்ல. நன்றி சொல்லப்பட்டதா என்று கேட்டார்கள். நன்றி சொல்லப்பட்டதா என்பதை விட நன்றி செய்யப்பட்டதா என்று கேட்டால், நன்மையாக இருந்திருக்கும். இன்றைக்கு விவசாயிகள் வாழும் இடங்களை, எவ்வளவு இடங்களிலே அவர்களுக்கே சொந்தமாக்கியிருக்கின்றார்கள் இந்த அரசாங்கத்தார் என்று சற்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். விவசாயிகள் வாழ இடமில்லாமல் கஷ்டப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய இடத்தை ஒதுக்கிக் கொடுத்தது நாம் அல்லவா? இது அதற்குள் மறந்துவிட்டதா? இன்னும் எவ்வளவோ ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை நிலமற்ற அந்த விவசாயிகளுக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொடுத்திருக்கின்றார்களே, இதெல்லாம் நன்றியில்லையா? தவிரவும் செலுத்த வேண்டிய நூலைந்து வருஷக் குத்தகைகளிலே ஒரு வருஷக் குத்தகையை

[திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்]

[1974 சனவரி 19]

மட்டும் செலுத்தினால் போதும் என்று அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளித்தார்களே இந்த அரசாங்கம், சட்டம் பிறப்பித்ததே, இது நன்றி இல்லையா? ஆகவே விவசாயிகளுக்கு நன்றி செலுத்தவில்லை என்று சொல்லுவது நியாயமாகாது. இன்றைக்கு விவசாயிகள் வீட்டில் போய்ப் பார்த்தால், அவனும் அவனது மனைவியும் எவ்வளவு நல்ல நிலைமையில் வாழ்கின்றார்கள் என்பது தெரியும்.

கடைசியாக, நான் ஏற்கெனவே எப்போதும் சொல்லி வரும் ஒரு விஷயத்தை மட்டும் மீண்டும் சொல்லி முடிக்கிறதாக இருக்கிறேன். இந்த மாநில-மத்திய சர்க்கார் உறவு சம்பந்தப்பட்ட வரையில் நல்ல விதமாக இதை யெல்லாம் ஆராய்ந்து முடிவு செய்ய வேண்டியது, தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையிலாவது. ஒரு பிரச்சினையாக வந்துவிட்டது. ஆனால் இப்படி மற்ற மாநிலங்களிலே பிரச்சினை ஏற்படவில்லையே என்று கேட்டால், அங்கே இப்படி ஏற்படாததற்குக் காரணம் அங்கே மத்திய சர்க்காரில் ஆட்சியில் உள்ள கட்சி தான் ஆளும் கட்சியாக இருக்கின்றது, அப்படிப் பிரச்சினை இருந்தாலும், இவ்வளவு தூரம் முற்றுவதற்கு வழியில்லை.

நமது அரசியல் சட்டம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், அதை ஒருவாறு திருத்தி மத்திய மாநில உறவை எந்த அளவுக்குச் செம்மைப்படுத்துகிறோமோ, அதற்குத் தகுந்தாற்போல் தான் எதிர்காலம் இருக்கப் போகிறது. அவ்வாறு அல்லாத நிலையில் அந்த மாநிலத்திற்கு இவ்வளவு நன்மை செய்தார்கள், அவர்களுக்கு 10 சதவிகிதம் கொடுத்தார்கள், எங்களுக்கு 11 சதவிகிதம் தருவதற்குப் பதிலாக 5½ சதவிகிதம் தான் தருகிறார்கள் என்று குற்றம் சொல்வதற்குக் காரணம் இருந்துகொண்டேயிருக்கும். இம்மாதிரி திரும்பத் திரும்ப கசப்பை அதிகரித்துக்கொண்டிருப்பதற்குப் பதிலாக, நன்றாக ஆலோசித்து மத்திய மாநில உறவைச் செம்மைப்படுத்த வேண்டும். அதற்கு உரிய முயற்சியை தமிழ் நாடு செய்து வந்திருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களும் அதைச் செய்ய வேண்டும். அவர்களும் சற்று முன்னும் பின்னுமாக விழித்துக்கொண்டு முயற்சி செய்வார்கள். நம்முடன் தோளோடு தோள் நின்று மத்திய-மாநில உறவைச் செம்மைப்படுத்த முயற்சி செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

மத்திய-மாநில உறவுகளைச் செம்மைப்படுத்துகிறபோது மாநிலங்களுக்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் கொடுத்தாக வேண்டும். இன்றைக்குத் தங்கள் தங்கள் மாநிலங்களில் வரிகளை அதிகப்படுத்தியும்கூட, மாநிலங்கள் போதுமான வருமானம் இல்லாத நிலையில் தண்ணீர் பாயாத பயிர்கள் போன்று வாடிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே மாநிலங்களுக்குக் கூடுதலாகப் பணம் மத்திய அரசு ஒதுக்க வேண்டுமென்று ஆண்டுதோறும் ஏப்ரல் மாதத்தில் சன்டை போட்டுக்கொண்டிருப்பதைவிட, ஒட்டுமொத்தமாகக் கவனித்து எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சேர்த்து புதிய முறையைக் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்று தமிழ் நாடு

1974 சனவரி 19]

[திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்]

அரசு வற்புறுத்திக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பிற்கு வந்த பின்னால், இதை மிக முக்கியமான பிரச்சினையாக எடுத்துக்காட்டிக்கொண்டு வருகிறது. மற்ற மாநிலங்களும் இதன் முக்கியத்துவத்தைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உணரும் என்று நினைக்கிறேன். மாநில சுயாட்சி என்ற அளவுக்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அவசியப்பட்டால், அதற்காக அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தி அதிக அதிகாரங்களை மாநிலங்களுக்கு வழங்க வேண்டும். இன்னின்ன அதிகாரங்கள், பொறுப்புகள் என்பதில் சற்று முன்பின் இருக்கலாம். என்னேப் பொறுத்த வரையில், இந்தச் சபையில் நான் ஏற்கெனவே விண்ணப்பித்திருக்கிறேன். கவென்சி, அதாவது பணத்தை அச்சடிக்கிற பொறுப்பை கூட மாநில அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்து விடலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். பணத்தை அச்சடிக்கிறபோது, மாநில அரசாங்கங்களைக் கலந்தாவது மத்திய அரசு அச்சடிக்க வேண்டும்.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, ஒவ்வொரு மாநிலமும் அவரவர்கள் இஷ்டப்படி அச்சடிக்கலாம் என்று சொல்கிறாரா?

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன் : நன்றாகச் செய்யலாம். அதில் என்ன தப்பிடம்? ஏன் செய்யக்கூடாது? அந்தந்த மாநிலத்திற்கு வேண்டிய பணத்தை, அந்தந்த மாநிலம் தான் ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று

திரு. கே. ராஜாராம் : அப்போது வரியே வாங்க வேண்டியதில்லை.

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன் : கட்டாயம் வரி வாங்க வேண்டும். இது சாதாரண எகனமிக்ஸ். அந்தந்த மாநிலம், அதற்கு வேண்டிய பணத்தை அச்சடித்துக் கொள்வதில் என்ன தப்பிடம் இருக்கிறது? தப்பிடம் வரக்கூடியது ஒன்று மில்லை. அதுதான் உண்மையான ஜனநாயகப் போக்காக இருக்கும்.

தலைவரவர்களே, இந்த அதிகாரம் உட்பட, கூடுமான வரையில் எத்தனை அதிகாரங்கள் உண்டோ, அத்தனையையும் மாநிலங்களுக்குக் கொடுத்தாக வேண்டும். ராசமன்னூர் கமிட்டி அறிக்கையில் உள்ள குறைபாடு என்று நான் கருதுவது, இந்தப் பணம் அச்சடிக்கிற அதிகாரம்பற்றி அந்தக் கமிட்டி யோசிக்கவில்லை. அந்த அதிகாரம் முதற்கொண்டு மாநில அரசிற்குத் தரப்பட வேண்டுமென்பது என்னுடைய கோட்பாடு.

தலைவரவர்களே, திரு. நாராயணசாமி சொன்னதுபோல, மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரை அந்தப் பக்கம் இந்தப் பக்கம் விலகாமலும், மிகைப்படுத்தியோ, குறைப்படுத்தியோ சொல்லாமலும், இந்த மாநிலத்தின் நிர்வாகத்தின் தகுதிக்கு ஏற்றபடி பெருந்தன்மையாக இருக்கிறது என்று கூறி, ஆளுநர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன். வணக்கம்.

[திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்]

[1974 சனவரி 19]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் திங்கட்கிழமை (21-1-74) பிற்பகல் 4.00 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

5. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

* 1. Notification issued with Roc. No. 155274/72-E4, dated the 15th August 1973 in regard to extension of certain provisions relating to Building Regulations of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 to Velampalayam Town Panchayat in Coimbatore district. [Laid on the table of the House under section 199 (2) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958)].

* 2. Notification issued with G.O. Ms. No. 1924, Rural Development and Local Administration, dated the 15th September 1973 in regard to amendments to the rules relating to the payment of advances to officers and servants of Municipal Councils published with the late Local Self Government Department Notification No. 298, dated 17th February 1932 at pages 179 to 180 of Part I-A of the Tamil Nadu Government Gazette, dated the 23rd February 1932. [Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920)].

* 3. Notification issued with G.O. Ms. No. 4350, Revenue, dated the 24th July 1973 making the Kanyakumari Sreepadam Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Rules, 1973 [Laid on the table of the House under section 43 (5) of the Kanyakumari Sreepadam Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1972 (Tamil Nadu Act 11 of 1973).]

* 4. Notification issued with G.O. Ms. No. 299, Revenue, dated the 6th February 1973 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Urban Land Tax Rules, 1966. [Laid on the table of the House under section 45 (2) of the Tamil Nadu Urban Land Tax Act, 1966 (Tamil Nadu Act 12 of 1966).]